CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Finally, my brethren, be strong in the Lord, and in the power of His might."
Eph. 6:10

SEP. 15th, 1961 - No. 513 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Bestrijding van Godsdienst
wil niet vlotten

Enkele weken geleden hebben wij in ons blad de aandacht gevestigd op het feit, dat in betrekkelijk korte tijd het communisme een zeer groot deel van de wereld onder haar invloed heeft weten te verkrijgen. Het kan alleen maar goed zijn, dat wij ons bewust zijn van de macht, die deze anti-christelijke beweging blijkbaar heeft.

Minder voorspoedig echter blijkt de doorwerking van de atheistische ideologie bij de massa te zijn. Het heeft er veel van, dat de snelle uitbreiding van de invloedssfeer geen gelijke tred heeft gehouden met de uitbreiding van het atheisme. Men zit er in Rusland mee, hoe men de mensen, en in het bijzonder de bevolking van het platteland, kan "verlossen" van het christelijk geloof.

Volgens berichten van de Internationale Christelijke Nieuwsdienst worden de burgers van de Sovjet Unie, die vasthouden aan hun Christelijk geloof, nu in twee klassen verdeeld; de "fanatieken" en de "formalisten".

Dit onderscheid wordt gemaakt in een artikel dat verscheen in *Voprosy Filosofii*, een publicatie van het Philosofisch Instituut van de Sovjet Akademie van Wetenschappen. Het artikel trachtte een verklaring te geven van de redenen, waarom de godsdienst in Rusland nog steeds voortbestaat.

Het blad beschrijft de "fanatieken" als een uiterst dynamische groep, die propaganda maken voor hun overtuiging en deze verdedigen. De meesten van deze behoren tot een secte, die zich sterk beijvert voor de opvoeding van hun kinderen in dezelfde geest, zo wordt dan verder opgemerkt.

Onder de "formalisten" worden anderzijds Christenen gevonden, die verdraagzaam zijn in hun houding tegenover het atheisme en die beginnen te twijfelen aan hun godsdienstige erfenis. Hun gedrag is "inconsequent" omdat zij voortgaan met vast te houden aan de doop en andere godsdienstige "gebruiken". Volgens *Voprosy Filosofii* moet onder deze groep begonnen worden met een "systematische wetenschappelijke opvoeding".

Het artikel vervolgt met te zeggen dat de godsdienst nog een sterke kracht is, omdat de mensen nog vasthouden aan "het oude conservatieve leven en geloof".

In een ander Russisch maandblad wordt niet alleen vastgesteld, dat de godsdienst een sterkere kracht blijkt te hebben dan men aanvankelijk had vermoed, maar worden tevens wegen aangegeven om uiteindelijk toch die godsdienst te breken.

De bekende pionier van het atheisme, de anti-religieuze schrijver I. Kryweljef, somt in het maandblad *Kommoenist* de voorlopige resultaten op van de atheistische propaganda.

Hij zegt daarin o.a.: "Godsdienst en de fundamentele opvattingen van de communistische maatschappij verdragen elkaar niet. In het communistische stelsel is geen ruimte voor de overblijfselen van de godsdienst. Men kan de overwinning op de godsdienst niet rechtstreeks behalen; het is een gecompliceerd proces vol tegenstrijdige argumenten. De godsdienst heeft het bewustzijn en de levenswijze van de mensen in een vreselijke mate doortrokken. De overblijfselen van de godsdienst worden niet alleen uitgedrukt in het geloof aan de waarheid van zekere dogma's, die een bepaalde godsdienstige gezindte vormen; zij omvatten ook emotionele ervaringen, die aan de controle van het logisch denken ontsnappen. Bovendien zijn ook de traditionele levensvormen, welke aan de godsdienst en de religieuze eredienst verbonden zijn, zeer belangrijke factoren. Deze verschillende elementen van het religieus complex tonen niet alle dezelfde weerstand tegen de aanvallen van het atheisme, zodat men ze op verschillende manieren moet aanvallen".

Kryweljef bekritiseert fel dat "nog altijd vele mensen, die met de godsdienst hebben afgedaan, neutraal blijven tegenover godsdienstige gebruiken en nog altijd godsdienstige plechtigheden dulden zoals doop, kerkelijke huwelijken, kerkelijke begrafenissen enz". Dit geldt nog meer voor hen "die nog aarzelen tussen godsdienst en atheisme".

Elke religieuze of semi-religieuze plechtigheid bewijst dat de godsdienst nog altijd levend is en de mensen in zijn "ban" houdt. Als "een niet loyaal lid van de communistische jeugdorganisatie in de kerk trouwt sterkt dat de mensen in hun opvatting dat zelfs de leden van de 'Konsomol' niet zonder kerk kunnen".

De schrijver meent dat die godsdienstige gebruiken in leven blijven omdat men er nog niet in geslaagd is "aantrekkelijke plechtigheden in leven te roepen, die de godsdienstige moeten vervangen".

De mensen hebben nu eenmaal behoefte aan "feestelijkheden te vieren in een gemeenschap, niet alleen binnen hun eigen onmiddellijke kring, maar met iedereen in de omgeving".

In die behoefte heeft het communisme tot dusverre blijkbaar niet kunnen voorzien. En Kryweljef adviseert: "Onze (atheistische) gebruiken en feesten moeten interessanter en schoner zijn dan die van de kerk. Ze moeten meer ruimte geven aan de verbeelding en in het geheugen vastgehecht blijven . . .". "De Communistische manier van leven heeft niets gemeen met het preken van religieuze ascese, met zijn sombere vasten en schijnheiligheid, met zijn vulgaire, smakeloze, duistere ceremoniën. Onze feestdagen moeten de schoonheid en de morele, intellectuele en aesthetische mentaliteit weerspiegelen van het volk, dat zal leven in de communistische maatschappij van de toekomst".

Het is interessant om even over die uitdrukkingen na te denken. Men kan spreken over "aantrekkelijke plechtigheden", zelfs over "feestelijkheden in een gemeenschap" en trachten daarmee een parallel te trekken tussen christendom en ongeloof. Maar achter die uitdrukkingen gaat iets verborgen, namelijk de realiteit dat leven religie is. Dit feit wil men echter niet erkennen. Wij zouden bijna zeggen, dat vele christenen in dit opzicht nog iets van de communisten kunnen leren. Al geven de laatsten dit niet in ronde woorden toe, wat zij bedoelen is eigenlijk niets anders dan dat zij toegeven tekort geschoten te zijn in de erkening dat leven ten diepste religie is. Ook vele christenen zien leven en religie nog als twee afzonderlijke eenheden, die niet alleen elkander aanvullen, maar zelfs soms met elkaar niets gemeen hebben.

Als Kryweljef zegt dat de atheistische gebruiken en feesten interessanter moeten worden, en schoner, en meer ruimte moeten geven aan de verbeelding, dan zien we hem als het ware zoeken naar een oplossing. Maar praat hem niet over de kerk. Voor hem is het een totale onmogelijkheid dat daar de oplossing gevonden kan worden. Dat is in-droevig, want de Kerk, als draagster van het Woord Gods, is de *enige* plaats waar hij het antwoord zou kunnen vinden. Wat voor Kryweljef geldt, geldt voor allen die zoeken naar de zin van het leven. Als de Kerk dan het antwoord maar geeft in klare en duidelijke bewoordingen.

D.F.

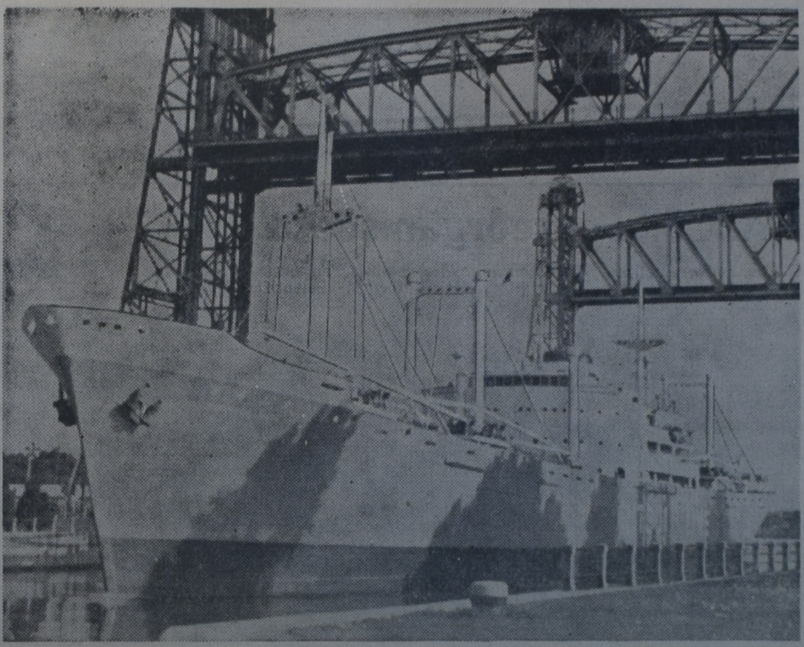

Door de aanleg van de St. Lawrence Seaway is het nu voor schepen zoals dit Japans vrachtschip, de Manjusun Maru, mogelijk geworden met hun ladingen uit het Oosten de grote Canadese en Amerikaanse havens aan de meren te bereiken. De Manjusun Maru van de Mitsui lijn vaart hier door het Welland kanaal op zijn eerste tocht over de Grote Meren. (Can. Scene)

Onze Minister-President spreekt over de Internationale spanningen

Velen hebben zich de laatste weken afgevraagd welke rol Canada nu eigenlijk speelt in de internationale verhoudingen. Men las wel in de krant welke harde taal er in Moskou werd gesproken. Men las ook van de antwoorden die kwamen uit Washington, Londen, Parijs en andere wereldcentra. Maar men tastte enigszins in het duister over het standpunt van het eigen land.

De Minister-President, Mr. Diefenbaker is hieraan tegemoet gekomen, door op een samenkomst in Winnipeg voor de Canadian Bar Association (waar ook een groot aantal krantenmensen waren uitgenodigd) het standpunt van de regering uiteen te zetten. Dit is iets — het moge hier terloops even worden gezegd — waar we nog maar steeds slecht aan kunnen wennen. Herhaaldelijk worden belangrijke regeringsverklaringen afgelegd in allerlei vergaderingen, behalve in de ons inziens meest geschikte vergadering: de volksvertegenwoordiging. Het volk heeft toch deze mensen gekozen om vertegenwoordigd te zijn? The House of Commons is toch de representatie van het Canadese volk? The Canadian Bar Association moge nu nog zo'n belangrijke en indrukwekkende organisatie zijn, maar volksvertegenwoordiging is ze zeker niet. Niettemin worden daar — en op andere plaatsen — bepaalde besluiten en overwegingen van de regering den volke bekend gemaakt. Tot nu toe zijn wij er niet in geslaagd er achter te komen waarom deze methode wordt gevolgd.

Maar hoe ook, de vergadering van de Bar Association in Winnipeg was ditmaal uitgekozen. Hoewel iedereen wel wist dat de mededelingen van de Minister-President niet zo vrolijk zouden worden, had de vergadering iets feestelijks. Het leek er meer op dat men de toestand wat wilde opvrolijken. De dames en heren waren in gelegenheidskleding en het schijnt dat de aanwezigen zich in een zeer goede gemoedsstemming bevonden.

Minister Diefenbaker heeft echter niet veel ruimte voor vrolijkheid gelaten, doch te kennen gegeven dat hij de bezorgdheid van de Westelijke staatslieden deelde. Hij was ervan overtuigd dat de Canadezen een ferm standpunt van hun regering verwachten, doch dat zij er eveneens weinig voor gevoelen een wereldoorlog te riskeren door de weigering van enkele controleposten bij de toegang tot West-Berlijn.

De Minister-President maakte echter duidelijk, dat hoewel de regering alles wil doen wat zij kan, waardoor de spanningen weggenomen of verminderd worden in de weg van onderhandelen, het moeilijk was in het publiek uiteen te zetten op welke punten wel en op welke punten niet kan worden onderhandeld. Wel verklaarde hij dat bij voorbeeld niet onderhandeld kon worden over het recht van de burgers van West Berlijn om tot de westerse wereld te behoren, of over het recht van de westerse mogendheden om troepen in West Berlijn te houden, of over het recht van het Westen om vrije toegang tot Berlijn te hebben.

Niettemin zag de Minister-President nog wel mogelijkheden tot onderhandelingen, b.v. over de omvang der troepenmacht van de westerse mogendheden in West Berlijn. Zo meende Mr. Diefenbaker, dat er wel meer punten waren, waarover met de Russen was te spreken en waar beide partijen tot concessies bereid zouden kunnen en willen zijn.

Blijkbaar heeft het standpunt van de Franse President De Gaulle enige onrust verwekt in regeringskringen in Ottawa. De Gaulle wil in feite niet van onderhandelen weten, maar zegt: afgsproken is afgesproken. De Franse leider ziet geen reden om bepaalde concessies aan de Russen te doen maar wil

(Vervolg op pag. 2)

Minister-President John G. Diefenbaker, tijdens zijn toespraak op de jaarlijkse bijeenkomst van de Canadian Bar Association.

Diefenbaker's Rede

(Vervolg van pag. 1)

eenvoudig krachtige woorden tegenover krachtige woorden stellen. De Canadese regering wil voorzichtig zijn en heeft dit ook aan de regeringen in Washington en Parijs doen weten. Bovendien heeft de regering haar zienswijze kenbaar gemaakt aan haar NATO-vrienden en nu, via de Canadian Bar Association, aan het Canadese volk.

Wij zullen er goed aan doen voorzichtig te zijn met ons oordeel. Internationale verhoudingen zijn zo ingewikkeld, dat het vrijwel onmogelijk is een standpunt te bepalen. Met deze grote reserve voor ogen kunnen wij toch moeilijk helemaal gerust zijn op een standpunt zoals de Canadese regering thans inneemt. Onwillekeurig gaan de gedachten terug naar de tweede wereldoorlog. Toen was er ook een staatshoofd die brutaalweg zijn eisen stelde: Hitler. De Engelse Minister-President in die dagen, Mr. Chamberlain, trok naar München om de storm te stillen. Om te onderhandelen. Wij weten allen maar al te goed wat het resultaat is geweest. En om dichter bij huis te blijven: de historie met Indonesië ligt ons allen nog te vers in het geheugen. Van de zijde van Soekarno kwamen niet anders dan eisen. De toenmalige Nederlandse regering wilde tot elke prijs moeilijkheden voorkomen, met het gevolg dat de eisen ingewilligd werden. En wat is er van dat prachtige land geworden? Rusland weet maar al te goed, dat "wise counsel" en "calm moderation", zoals Mr. Diefenbaker de houding van de Canadese regering typeerde, toegangspoorten zijn tot meer en meer concessies. Of het recht is, is niet in het geding. In feite wordt dit recht opzij geschoven en gaat het er bij de ene partij om, om er zonder kleerscheuren af te komen en bij de andere partij om zonder oorlog zoveel mogelijk in de wacht te slepen.

In dit verband was het wel opvallend, dat de rede van Mr. Diefenbaker in Canada zelf een goede pers had. De Canadese kranten hebben er vrij veel aandacht aan besteed. Maar in de Verenigde Staten is er nagenoeg geen aandacht aan gegeven en de Britse pers heeft er min of meer beleefdheidshalve aandacht aan gegeven, maar niet meer dan strikt noodzakelijk was.

Twee beelden uit de zwaarbewapende wereld. Links: Rusland demonstreert haar "Short-Range Missiles". Rechts: Een Amerikaanse tank en een gepantserde personeelswagen houden wacht in West-Berlijn.

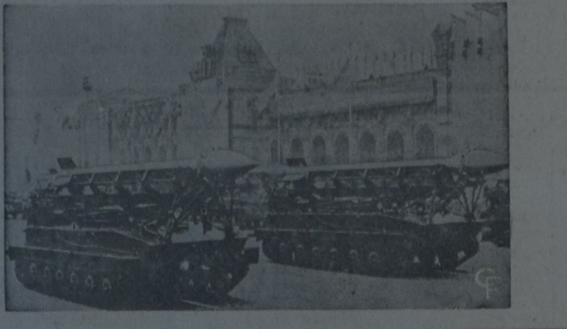

De A.R.S.S. gereorganiseerd

Sinds de onvergetelijke dag waarop de Association for Reformed Scientific Studies in een vergadering te Toronto gesticht werd, nu ruim vijf jaar geleden, moet de reorganisatie die Augustus 1961 haar beslag gekregen heeft, beschouwd worden als een machtige stap vooruit.

Direct na de oprichting der vereniging in 1956 werd begonnen met vaststelling van statuten en huishoudelijk reglement, waarbij onmiddellijk de grote moeilijkheid gevoeld werd, hoe Alberta en British Columbia, om nu deze provincies alleen maar te noemen, bij dat werk betrokken moesten worden genomen op ledenvergaderingen, die alle in Ontario gehouden werden, wat noodzakelijk enige wrijving en een gevoel van onbehagen wekte onder de leden, die de officieel uitgeschreven vergaderingen onmogelijk konden bijwonen. Midden 1958, toen afgevaardigden uit "de West" aanwezig waren, kwam het al zover dat een studiecommissie voor dat probleem benoemd werd, die bestond uit leden die niet in Ontario woonden. Die commissie bracht in Februari 1959 het voorstel tot reorganisatie ter tafel.

Doordat op diezelfde vergadering besloten werd de eerste Unionville Conferentie te organiseren, wat veel tijd en aandacht vroeg, kon niet terstond alle kracht op de reorganisatie geconcentreerd worden, maar toch bleek er zoveel gang in het werk te zitten, dat op de ledenvergadering in Augustus 1960 volmacht gevraagd kon worden de voorgenomen statutenwijziging door te zetten. En dit jaar, weer op een Augustusdag, werd de reorganisatie een feit, toen de stichting, wier naam is "The Association for Reformed Scientific Studies" officieel rechtspersoonlijkheid aanvroeg.

Wie de keurig uitgegeven en van een fraai kaftje voorziene Constitution doorleest, zal verrast worden door de kloeke geloofstaal in de Preambule, die aan het hoofd van de Statuten gesteld is en door het feit, dat het basis artikel niet is een verwijzing naar bestaande kerkelijke belijdenisgeschriften, maar zelf een belijdenis is van de Waarheid Gods, in haar betekenis voor de wetenschap.

De verdere artikelen plus een drietal toegevoegde regelingen handelen over de leden der Vereniging, de leden van de Stichtingsraad en de Curatoren.

Met grote nadruk wordt uitgesproken, (Art. V van de Statuten stelt dat afzonderlijk vast), dat niet de leden der organisatie maar uitsluitend de leden van het Stichtingsbestuur het stemrecht hebben, d.w.z. om te beslissen b.v. of en waar een centrum voor wetenschapsbeoefening op grond van de Schrift zal gesticht worden en of en waar voor dat doel een huis zal gehuurd of gekocht worden, of Unionville zal herhaald worden en wie als sprekers daar zullen uitgenodigd worden, enz.

Dat lijkt erop alsof dat bestuur, of zoals het nu heet de Stichtingsraad een gesloten lichaam is, dat onafhankelijk van allen en alles de dingen beslist. Maar meer dan schijn is dat niet. Immers, zulk een gang van zaken is helemaal niet ongewoon. Wie in ons eigen land denkt over Zending, Home Missions, Calvin College, Calvin Seminary, weet dat de beslissingen daar ook in een kleine kring vallen. En wie met Holland vergelijken wil, vindt dat de aankoop van nieuwe gebouwen, de bouw van een nieuw ziekenhuis en de benoeming van de professoren ook daar volkomen omgaat buiten de leden van de Vereniging voor Hoger Onderwijs, terwijl deze toch het wel en wee van de Vrije Universiteit met hun hele hart zijn toegedaan.

Zo is dat nu ook in de A.R.S.S. De Stichtingsraad is verantwoordelijk en die alleen. Als er eens een professor benoemd zou moeten worden, laat hij niet door de wijd verspreide leden uitmaken wie dat wezen zal, maar hij doet die benoeming zelf.

Toch is dit blijkens deze Constitution lang niet alles. De Stichtingsraad hoopt met de duizenden leden, die hij biddend verwacht te verkrijgen, ten nauwste samen te werken. De eerste regeling betreffende de leden zegt o.a.: "Het hoge doel van de vereniging kan niet worden bereikt zonder de actieve deelname en steun van vele leden. Daar zij de voornaamste bron zijn van morele en financiële steun, kunnen zij zich verzekerd houden van hun beslissende invloed ten aanzien van de richting waarin de vereniging zich ontwikkelt en van haar toekomst. De bepalingen van de statuten hebben het mogelijk gemaakt voor alle leden, die van het belang der vereniging overtuigd zijn, deel te nemen in het vervullen van deze taak."

In de opbouw van de organisatie is plaats voor afdelingen van leden, die in afdelingsvergadering kunnen bijeenkomen. Minstens eens per jaar wordt een algemene ledenvergadering bijeengeroepen, waar verantwoording wordt gedaan van het werk en van de finantiën. Alle leden hebben recht tot critiek en alle ledenvergaderingen bezitten de bevoegdheid de stichtingsraad van advies te dienen in zaken, die verband houden met de werkzaamheden van de stichting. Bovendien moeten de leden van de Stichtingsraad bij schriftelijke stemming uit voorgedragen dubbeltallen door de leden der vereniging worden gekozen, al behoudt vanzelfsprekend de Raad zich het recht voor indien nodig en wenselijk rechtstreekse benoemingen te doen. Vergeet ook niet dat leden en afdelingen gerechtigd zijn, candidaten voor de dubbeltallen aan het stichtingsbestuur voor te dragen.

Bij deze stand van zaken is het zelfs te verwachten dat in bepaalde omstandigheden de Stichtingsraad het advies van leden zelf zal willen inwinnen, voordat hij een beslissing neemt.

Er is dus, vergeleken bij de toestand zoals die vóór 29 Aug. j.l. bestond, niet eens zo heel veel veranderd. Er was tot die datum een aantal leden, van wie een zeer klein deel een Bestuur gekozen had, en dat bestuur had enkelen uit zijn midden tot Dagelijks Bestuur aangewezen.

Na 29 Aug. is er nu een dagelijks groeiend aantal leden. Momenteel zijn de bestuursleden nog precies dezelfden, maar ze heten nu leden van de Stichtingsraad. Langzamerhand zal door onder alle leden uitgeschreven verkiezingen hun aantal worden uitgebreid, maar het zal nooit groter worden dan 50 en ook nooit kleiner dan 10. Vervolgens moet de Stichtingsraad een aantal Curatoren gaan aanwijzen uit zijn eigen midden. Dat Curatorium moet de belangen der stichting behartigen in de tijd tussen de vergaderingen van de stichtingsraad. Practisch is dat Curatorium dus weer hetzelfde als het Dagelijks Bestuur. Maar als de lezer nu zou willen interrupperen en zeggen: waarom al die verandering dan, als alles toch bijna gelijk gebleven is?, moet nog op iets anders gewezen worden. Deze zaak van rechtspersoonlijkheid verkrijgen voor een vereniging die een Universiteit wil stichten, ligt in dit land heel apart. Voor een school, zelfs een highschool kan zonder bezwaar een gehele vereniging geincorporeerd worden, maar voor ons hoge doel kan volgens de Canadese wet alleen maar een Corporation rechtspersoonlijkheid verkrijgen. Vandaar dat in Art. V zo duidelijk moest uitkomen dat niet de Vereniging maar de Stichting de zaken beslist.

Later misschien eens meer over en in verband met deze reorganisatie. Moge dit artikel meehelpen tot wegname van misverstand erover en tot verkrijgen van helder inzicht in de situatie. De Association is bezig een beroep te doen op allen, die gelovig buigen voor het Koningschap van onze Here Jezus Christus. Moge het die Heer behagen de Association tot veel in staat te stellen door een werkelijk groot aantal leden haar toe te voegen, die alleen maar lid worden omdat ze geloven, dat Christus Heer is, ook in het rijk der wetenschap.

F. Guillaume.

BULOVA RADIO'S

Vervaardigd met de nauwkeurigheid van een horlogemaker

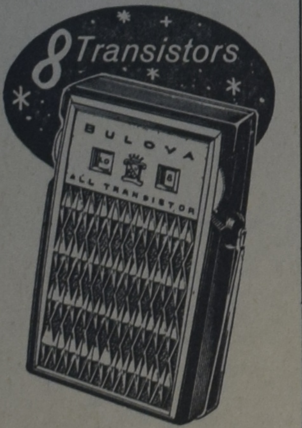

BULOVA Hercules

ALL-TRANSISTOR RADIO

De krachtigste transistor radio in dit formaat! Van buiten ontworpen als een fijn juwelierswerk .... van binnen gebouwd als een fijn horloge! Gebruikt goedkope zakbatterijen!

De enige radio's die vervaardigd zijn met de nauwkeurigheid van een horlogemaker!

Bulova transistor radio's vanaf

$ 39.75

Loopt binnen bij een verkoper en kijkt naar dat verschil in Bulova!

ZOEKT U EEN HUIS?

Zie

John Struik

Tel. CH 6-3998

24 HOURS SERVICE

Representing

KEN WILES LTD.

1190 Weston Road

TORONTO

Tel. RO 2-1191

LOWER TAXES?

Consider farming in the Okanagan

24% of B.C. farming is to be found in the Okanagan Valley

The N. Okanagan is the milk shed for the Interior. Such large Interior cities as Kamloops and Penticton are almost entirely dependent upon dairymen of the N. Okanagan.

For information write:

Henry Zoethout
4405 - 25th St.
Vernon, B.C.

BOEKT NU UW 17 DAAGS RETOUR PER K.L.M.

Retour TORONTO—AMSTERDAM

Per propeller $ 378.60
Per jet $ 408.60

(Met ingang van 1 October)

Voor volledige inlichtingen en reserveringen vraag

JAN FABER

bij

LUCAS and KING Ltd.

TRAVEL SERVICE

Kantoor Main Floor Simpson-Sears, op "The Centre" in Hamilton. Postadres: Simpson-Sears at the Centre, Hamilton, Ont. Telefoon LI 9-2475, of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

BRANTFORD blijft niet achter!

ALS HET OVER REIZEN GAAT, KUNNEN ONZE KLANTEN MEEPRATEN OVER DE GOEDE SERVICE EN ACCURATE BEDIENING DIE WORDT GEGEVEN DOOR ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD. IN BRANTFORD, ONT.

Per Boot: Montreal—Rotterdam, 21 dagen in Holland, 25% korting op elk retourkaartje.

Per vliegtuig: Toronto—Amsterdam, 17 day excursion fare, return by prop. $378.60, return by jet $408.60.

Inlichtingen en prijsopgaven worden gaarne verstrekt door Peter DeGelder, die U in de Hollandse taal te woord kan staan.

ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.

HOTEL KERBY BLOCK, BRANTFORD

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. John Gritter, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G. Scholten (The Netherlands), Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spykman, Rev. L. Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Mr. D Van Leeuwen, C.P.A., Tjits Veenstra (The Netherlands), Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

De Dode Zee Rollen

door SIMON KISTEMAKER, Th.D.

④

Het is altijd raadzaam, als u klaar bent met schrijven, het geschrevene grondig na te lezen. Hoogstwaarschijnlijk zult u hier en daar een schrijffout vinden. U hebt misscien een woordje weggelaten, of misschien bent u hier en daar in herhaling gevallen. Fouten kleven ongemerkt aan uw werk, dat u toch met volle aandacht hebt verricht.

Nu hebt u voor de vuist weg geschreven. Maar gaat u nu eens iets overschrijven. U kopiëert een bestaand werk. Dit vereist precisie: kopiëren vraagt nauwgezetheid. Wordt de hand niet aan nauwgezetheid gehouden, dan wemelt het afschrift van fouten. Letterzetters in de drukkerijen weten tenvolle wat deze nauwkeurigheid betekent. Zij proberen zich te houden niet alleen aan de juiste woorden, maar zij geven hun verricht werk ook nog in handen van een proeflezer. Deze man haalt de ongemerkte fouten uit de drukproeven, en zorgt er voor dat alles gecorrigeerd ter perse kan gaan.

Is er nu een drukfout in een bepaald werk geslopen, dan is dat foutje in ieder exemplaar te vinden. Vindt de uitgever het van belang, dan verschijnt er bij tijd en wijle een herdruk van dit werk; doch met dien verstande, dat de fouten in de eerste uitgave niet meer in de herdruk voorkomen.

Dit vindt u heel logisch en begrijpelijk. Doch vóór de uitvinding van de boekdrukkunst stond deze zaak heel anders. Als wij ons het vermenigvuldigen van een bepaald nieuwtestamentisch bijbelboek eens indenken aan het begin van onze christelijke jaartelling, dan begrijpen we dat hier geen drukpersen aan 't werk waren, maar mensen die met de hand alles moessen overschrijven. Fouten die tijdens de eerste overschrijving gemaakt werden, vonden bijvoorbeeld hun weg in al de verdere afschriften. Het gevolg was dat het ene handschrift meer en meer van het andere begon af te wijken. Ofschoon de fouten meestal van geringe betekenis waren, waren de bijbel handschriften toch ver van volmaakt.

De Joden in die dagen hadden de overschrijvers van bijbelboeken aan straffe maatregelen onderworpen. Tijdens hun arbeid mochten de kopiisten niet gestoord worden. Gebeurde dit toch, dan moest de schrijfer eerst de zin, waar hij mee bezig was, afmaken, voordat hij zijn aandacht op iets anders mocht gaan vestigen. De afschriften moesten nauwkeurig gelezen en herlezen worden. Als de rol tot een volmaakt afschrift verklaard werd dat tenvolle overeenstemde met de oude rol, dan werd deze oude rol verbrand en de nieuwe in gebruik genomen.

Deze werkwijze werd eeuw in eeuw uit gehandhaafd. Hoewel de wetenschap griekse handschriften van het Nieuwe Testament bezat, die dateren van de derde eeuw van onze jaartelling, bleven de hebreeuwse handschriften van het Oude Testament uit. Eindelijk zijn volledige oudtestamentische handschriften, daterend van de tiende eeuw na Christus, in het bezit van wetenschappelijke bijbelgeleerden gekomen. Op grond van de nauwgezette werkmethoden der overschrijvers moest men aannemen, dat door de eeuwen heen de handschriften van fouten gevrijwaard waren. Maar was dit nu inderdaad zo? Zou een Jesaja handschrift van de tiende eeuw na Christus nu precies gelijk zijn aan een handschrift van dit boek, dat dateerde van 100 jaar vóór Christus? Zouden er geen fouten gemaakt zijn in deze duizend jaar?

Al deze vragen werden beantwoord toen een grot bij de Dode Zee in 1947 twee rollen van het boek Jesaja, daterend van ongeveer 100 jaar vóór Christus, bleek te bevatten. De rol, die in handen kwam van aartsbisschop Samuel was beter en meer compleet dan de rol die wijlen professor Sukenik verkregen had. De eerste rol werd Jesaja A genoemd en de tweede Jesaja B.

De schijver van Jesaja A heeft een menigte van fouten in zijn rol gemaakt. Vele van deze fouten vond hij zelf, en hij corrigeerde deze dan ook terstond. Doch ook waren verchillende teksten en tektsdelen weggelaten door de schrijver; maar — wat schrijfwijze duidelijk liet blijken — deze weggelaten teksten waren er later weer tussengevoegd door een andere hand.

Opvallend is de hoofdstukindeling in Jesaja A. Dit is precies gelijk aan de indeling die wij altijd gekend hebben. Vele afwijkingen, van de tekst die wij kennen, zijn in Jesaja A merendeels beperkt tot verschil inzake spelling en schrijfwijze.

Ook zijn er andere afwijkingen in Jesaja A te vinden. In Jesaja 1:5 (Nieuwe vertaling) lezen we: "Wanneer gij uw handen uitbreidt, verberg Ik mijn ogen voor u; zelfs wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik het niet; uw handen zijn vol bloed".

Jesaja 2:13 heeft: "Komt, laten wij opgaan naar den berg des Heren, naar het huis van den God Jakobs". De rol heeft deze lezing ook, behalve voor de woorden, "naar den berg des Heren". Zo laat de schrijver van Jesaja A ook de laatste 4 woorden van Jesaja 2:9 alsmede het volgende vers (2:10) weg. Jesaja 40:12 geeft de lezing: "Wie mat de wateren met zijn holle hand . . ."; maar Jesaja A heeft: "Wie mat het water der zee met zijn holle hand . . .".

Doch al deze afwijkingen hebben geen invloed mogen hebben op de tekst die wij altijd gekend hebben. Toch hebben de vertalers voor het Nederlands Bijbelgenootschap een wijziging in de Nieuwe Vertaling opgenomen naar aanleiding en op grond van een lezing gevonden in Jesaja A. De Staten Vertaling vertaalt Jesaja 21:8: "En hij riep: Een leeuw! Heere, ik sta op een wachttoren geduriglijk bij dag....". Altijd heeft deze tekst enige verwondering gewekt. Hoe kan het toch dat een wachter een stoet ruiters twee aan twee ziet naderen, dit aankondigt door te roepen, "Een leeuw!" Ook de vertalers van de King James Version hebben deze tekst zo vertaald. Toen in de jaren 1881-1884 de Revised Version in Engeland en in 1900-1901 de American Standard Version in Amerika vertaald werden, werd de tekst enigszins gewijzigd: "And he cried as a lion: O Lord, I stand continually upon the watch-tower in the daytime....". Men wist nog niet goed, hoe het woord "leeuw" in het verband moest passen.

Aan de hand van Jesaja A is nu gebleken dat het woord "leeuw" letters gewisseld had met het woord "zie" — zoals gebruikelijk was het Hebreeuws in de rollen geschreven alleen met behulp van medeklinkers; al die klinkers werden weggelaten. Jesaja A bleek de juiste lezing te verschaffen: "Toen riep hij: Zie, Here, ik sta bestendig des daags op den wachttoren....". De verwisseling van letters, zoals aangetoond in Jesaja A, is de oorzaak geweest van de zonderlinge vertaling van het hebreeuwse woord "leeuw".

Nu is er nog een plaats in Jesaja, die verbeterd zou moeten worden vanwege de lezingen gevonden in de beide rollen, Jesaja A en Jesaja B. In Jesaja 53:11 lezen we in de Staten Vertaling: "Om den arbeid zijner ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden". De Nieuwe Vertaling is de Staten Vertaling in alles behalve de stijl gevolgd: "Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe"; doch de vraag blijft: Wat is dit "het"? In sommige bijbelvertalingen treft men een voetnoot aan op deze plaats met verwijzing naar de Griekse Vertaling (de Septuagint), waar het woord "licht" de plaats van "het" inneemt.

Ongeveer 275 jaar vóór Christus werd het Oude Testament van het Hebreeuws in het Grieks vertaald ten behoeve van de Grieks sprekende Joden die buiten Palestina woonden. Deze vertaling, die altijd in 't bezit van de christelijke kerk is geweest, leest op deze plaats, "....zal hij licht zien....". Dit geeft het verband een zinvolle betekenis: "Om zijn moeitevol lijden zal hij licht zien tot verzadiging toe".

Nu hebben de rollen Jesaja A en Jesaja B ook de lezing, die gevonden wordt in de Griekse Vertaling. Het zou natuurlijk kunnen zijn dat deze twee rollen de lezing van elkaar overgenomen hebben. Maar deze mogelijkheid is vrijwel uitgesloten, want er is geen enkele overeenkomst in verband met tekstafwijkingen in de twee rollen. Alleen in Jesaja 53:11 komen deze twee overeen. De lezing gegeven door de Griekse Vertaling, door Jesaja A, en door Jesaja B is de juiste lezing. Doch de Nieuwe Vertaling en ook de Revised Standard Version hebben deze verbetering niet opgenomen.

De studie van de rollen gevonden in het gebied van de Dode Zee gaat door. Stukje bij beetje wordt kennis vergaderd en doorgegeven aan die personen die zich bezig houden met verdere bijbelstudie. En tot nog toe kunnen we zeggen, dat de Dode Zee rollen de grootste vondsten in Palestina zijn geweest.

Voor verdere studie wordt u aanbevolen:

R. K. Harrison, *The Dead Sea Scrolls*, London (The English University Press Ltd.), 1961.

F. F. Bruce, *Second Thoughts on the Dead Sea Scrolls*, London (Pasternoster Press), 1956.

J. M. Allegro, *The Dead Sea Scrolls*, A Pelican Book, 1956.

ON YOUR WAY

HE IS A JOLLY GOOD FELLOW

And when he cometh, he findeth it swept and garnished.
Luke 11:25

The devil of wickedness has been sent away. There is no place for him to dwell in our house.

We are fashionable christians: faithful in our prayers and reading of the Bible and going to church. Our house is swept and garnished! And for the rest: we don't want to be disturbed.

We don't want to make enemies. We just want to be good for everyone and we don't want any trouble. On the wall of our livingroom hangs a text: God is love. So everybody knows what we believe and we can keep our mouth shut.

People cannot expect any positive action from us. But then, there are lots of people, who are standing aside and we don't feel lonesome at all. In fact: we are making friends! People like us: we are no obstinate persons, who try to enforce a certain kind of Christianity like Calvinism.

We want to be friends for everyone. We want to be neutral!!

I am sure that people will like you, if you are like that! A house that is swept and garnished looks pretty nice!

They will call you a jolly good fellow and you can smile and be satisfied!!

But is our house really inhabited by Jesus and by the Holy Spirit??

We cannot be neutral.

Neutrality is a word that cannot exist in a Christian dictionary.

Neutrality: how would that be possible in a world in which Jesus Christ is fighting His battle?

Neutrality is an empty house, just fitting for seven devils.

No battle, no fighting, no discord with the common opinion of the community . . . . that means no difficulty. Yes, that means no trouble for the devils. There they come: the devil of materialism, of individualism, of love of ease, of love of pleasure and so on.

And before we know it: no willingness to fight is left!

That is what the devil needs.

Jesus warns us. It is part of His battle to warn us and to stimulate and urge us to choose for Him, not fifty-fifty, but with all our heart and all our soul and all our mind.

What do you like more: people saying, that you are a jolly good fellow . . . . . or Jesus saying: well done, good and faithful servant, enter thou into the joy of the Lord!

L. Slofstra

Evangelist

"Go ye into all the world"
Includes a little bit of home.
So many missionary minded
Seek fields across the billowy foam,
And others on the slums and byways
Work zealously to proselyte
The wayward, drunkard, social outcast,
The young, the aged, the least mite.
And all the honourable effort
Is hailed with crusade flag unfurled,
For they all march under obedience
Of: "Go ye into all the world."

"...All..."! the most fertile field lies fallow,
The home, for lack of men, must wait.
The draught has harmed our tender grapevines.
Whose task, this field to cultivate?
Dad is so busy with his meetings
Of always planning more to do.
And mother fills part of her schedule
Of serving on committees too.
The children thrive on mother's goodness
And father's missionary zeal.
But... can they possibly be nurtured
On truth but said, and not revealed?

Has mother so much time to offer
That she can other work pursue?
Has father hurried through his homework
Of duties as a parent too?
If left undone it grows momentous,
It will reach an appalling cost
When at the expense of his own children
He goes outside to "seek the lost".
We have a heritage 'tis certain,
But do we know what it contains?
If most of it we have not studied
How much of "faith think ye remains"?

Our heritage by grace was given
For us to know and to explore,
To teach it to our children's children,
Abound in it... "yea more and more"...
It's only thus that we can offer
Ourselves as God's evangelist.
We first must live the word "Evangel"
Before the call for us exists.
It's in our home, our school, our church life
That we must prove redemption's lore.
Let's spend some time then on the home base,
And call too, at our neighbour's door.

As parent, youth, preacher, and teacher,
The roll call goes right down the list.
Prove in your home, your church, your school life,
That you are God's Evangelist.

J. Visser.

EVANGELISATIE-JEUGDWERK

Enkele weken geleden verscheen er in ons blad op de voorpagina een stukje over de "V.B.S.", Daily Vacation Bible School, zoals deze door steeds meerdere van onze kerken gedurende de zomermaanden wordt georganiseerd.

Het is wel zeker, dat op deze wijze vele kinderen bereikt worden uit gezinnen, die van het Evangelie, en dikwijls ook van de kerk vervreemd zijn geraakt. Twee weken lang wordt aan deze kinderen het Evangelie verkondigd, op de sluitingsavond komt in de regel een aantal ouders onder het bereik van de Blijde Boodschap — maar wat daarna?

Misschien dat het op een enkele plaats gelukt om een paar van deze kinderen op de Zondagsschool te krijgen en te houden; maar wat gebeurt er met de rest? Het overgrote deel van de kinderen, die wij op de VBS hadden, en die opgroeien buiten de sfeer van het Evangelie, zien wij niet meer terug, tot, — ja, vast en zeker, tot volgend jaar, als we er weer zijn met onze VBS!

Maar daar mogen wij nooit genoegen mee nemen. Als wij het menen met onze verkondiging van het Evangelie, als wij daarbij de harten op het oog hebben van de kinderen, die Christus aan ons toevertrouwde, dan is een ontmoeting van tien dagen ons niet genoeg, dan geloven we niet alleen in "zaaien", maar ook in "begieten" — dan rusten wij niet, voor de deur van het hart wordt opengedaan voor Christus, of de verharding een duidelijk feit lijkt te zijn.

Wee de kerk, die zich verlaat op het feit, dat er weer eens "gezaaid" is, op de VBS; en de kinderen naar huis stuurt met de bede, dat God nu de wasdom moge geven. Zo iets lijkt op God-verzoeken: een onmiddellijk wonder vragen van God. Het is beter te bidden om zegen, als wij gedaan hebben wat wij moesten doen: gezaaid en begoten; pas daarna mogen wij hopen op wasdom.

En daarom moeten wij ons serieus gaan bezig houden met Evangelisatie-jeugdwerk; waarbij de eerste afspraak is, dat wij de van het Evangelie vervreemde jeugd niet gaan proberen te wringen in een systeem of methodiek van ons, maar dat wij de methodiek gaan dienstbaar maken aan onze kinderen.

En dat houdt in, dat wij er met onze Zondagsschool-methodiek niet zijn. Voor hoevelen de Zondagsschool ook tot zegen is geweest en stellig nog zal zijn — het is nu eenmaal een feit, dat wij hiermee niet alle kinderen kunnen trekken. En daarom moeten wij verder gaan zoeken. Naar andere vormen van Evangelisatie-jeugdwerk.

Hier en daar in onze kerken is er iemand of zijn er een paar aan het pionieren en proberen — in de Verenigde Staten zijn er plaatsen, waar een bepaalde vorm van Evangelisatie-jeugdwerk brede vormen heeft aangenomen (bij welke arbeid ook de Reformed Church hier en daar betrokken schijnt te zijn); hier ligt een nieuw en zeer aantrekkelijk arbeidsveld open; we moeten elkaar opzoeken en samen iets proberen uit te denken, dat Bijbels verantwoord is en voor de kinderen, die wij op onze weg ontmoeten, geschikt. Een vorm van jeugdwerk, waarin wij gedurende het hele jaar contact hebben met die onkerkelijke kinderen, die wij op onze Zondagsscholen niet krijgen.

Teneinde onze gedachten in dit opzicht richting te geven, heeft de Home Missions Committee van de Christian Reformed Classis Toronto Rev. Gordon D. Negen, missionary onder de negers te Harlem, Manhattan, uitgenodigd, om, gebruikmakende van zijn ervaringen te Harlem, het onderwerp "POSSIBILITIES OF YOUTH EVANGELISM" te komen inleiden op een Classicale Evangelisatie-conferentie te Brampton, 7 October a.s. Wij juichen dit initiatief van harte toe, en hopen, dat het een begin mag worden van een nieuw en intensief Evangelisatiewerk ten onzent.

Een ieder, die betrokken is bij het Evangelisatiewerk, of aan wie het eeuwig heil van de kinderen der wereld ter harte gaat, wordt uitgenodigd om deze Conferentie bij te wonen. Ze wordt D.V. gehouden in de Christian Reformed Church van Brampton, 63 Church St. E.; de ochtendvergadering, waarin Rev. F. Guillaume van Toronto zal spreken over "Legible Letters of Christ", begint om 10.00 uur; de middagvergadering, waarin Rev. Negen zijn onderwerp zal houden, begint om 1.30 uur, en zal duren tot 4.00 uur. Voor een lunch wordt gezorgd.

(Rev.) D. N. Habermehl.

Boeken van blijvende waarde:

Christian Marriage, by Rev. R. L. Veenstra	$ 2.90
Living in a New Country, by Rev. T. C. Van Kooten	2.95
In the Mirror, by Prof. Dr. J. Kromminga	2.90
Arie en Katrien in Canada, door Arie Dof	2.50
The Stowaway, by Wm. R. Rang	2.50
A Prey to Satan, by C. Sluys	3.00

Good Christian Children's Books:

The Flashlight, by Jean Fisher	65¢	(9 years and over)
Ricky and the Rooster, by John Vriesinga	65¢	(7—10)
The New Baby, by Frederica De Jong	50¢	(5—8)
Betty and Brownie, by R. Van Westenbrugge	75¢	(6—9)
Betty and the Twins „ „ „ „	75¢	(7—11)
God's Great Outdoors, by Marian Schoolland	75¢	(9 years and older)

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONT.

Neveda HANDBREIWOL

De Grootste en Mooiste

Collectie BREIWOL in Canada

IMPORTEUR:

JANKOK - WILLOWDALE

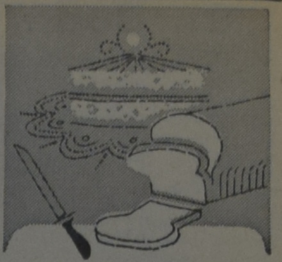

FIVE ROSES BLOEM (Faive Roses) **VOORGEZEEFD DOOR ZIJDE**

Spaart tijd uit! Geen zeven nodig voor broden en gistdeeg. Zeeft slechts éénmaal voordat U gaat uitmeten voor cakes en gebak.

Attention:

Men's Societies
Ladies' Aids
Young People's Societies
Study Classes

THIS SEASON USE:

"The Church's Witness to the World"

In commemoration of the 400th anniversary of the Belgic Confession.

By Dr. P. Y. DE JONG Pastor First Christian Reformed Church, Hamilton, Ontario.

Author of many books and study manuals used in the church.

WRITTEN FOR LAYMEN

At the end of each chapter is found a series of thought-provoking questions designed to stimulate discussion and further study.

In Dozen Quantities, ea. $2.50
Single Copies 3.00
Beautiful Cloth Bound Copy 3.95

Send your order to

Pella Publishing, Inc.
Pella, Iowa, U.S.A.

Onze tijd kenmerkt zich door nervositeit. U bent moe, lusteloos, gejaagd, angstig, onredelijk, humeurig, huilbuien, onrustige slaap, dromen, niets deugt, prikkelbaar, levensmoe.

Met onze onschad. kruiden Nr. 3 hebben wij reeds 36 jaren duizenden lijders aan deze ziekte definitief genezen. Inderdaad een wondermiddel!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

DE "GIDEONS"

Deze bekende internationale organisatie, die zich ten doel stelt het beschikbaar stellen van Bijbels, aanvankelijk in de eerste plaats voor hotelkamers, in later jaren ook voor ziekenhuizen, gevangenissen, scholen en universiteiten enz., hield onlangs haar 62ste jaarlijkse internationale conventie. De Conventie werd gehouden in Toronto, waarschijnlijk in verband met het feit dat de Canadese Sectie dit jaar haar 50-jarig bestaan herdacht.

Deze organisatie, die thans 20,000 leden telt, verspreid over 60 verschillende landen, had een zeer klein begin. In 1898 werd aan twee handelsreizigers verzocht in een overvol hotelletje in Boscovil, Wisconsin, Amerika, samen met een kamer genoegen te nemen.

Toen ze naar bed zouden gaan haalde de heer John Nicholson een bijbeltje uit zijn tas en zei tegen zijn kamergenoot, de heer Samuel Hill, dat hij als 12-jarige jongen aan zijn stervende moeder had beloofd dat hij iedere dag een stukje uit de Bijbel zou lezen en vroeg hem of ze dat samen zouden doen. De heer Hill bleek ook een Christen te zijn en had dan ook geen enkel bezwaar. Dit contact leidde tot een diepgaand gesprek over de mogelijkheden om wat voor Christelijke handelsreizigers te doen. De twee mannen besloten een vergadering te beleggen om daarover verder te spreken. Zij nodigden daarvoor vijf en veertig Christelijke handelsreizigers uit, die ze kenden, maar slechts één van de vijf en veertig gaf aan de uitnodiging gehoor. Deze drie besloten echter met God's hulp door te zetten. De één werd voorzitter, de tweede secretaris en de derde penningmeester. Uit dit kleine begin is de grote internationale organisatie gegroeid, die wij thans kennen als "The Gidions".

In 1911 besloot men het werk in Canada aan te pakken. De eerste activiteit in Canada was het plaatsen van 300 bijbels in de kamers van het King Edward Hotel te Toronto.

In Canada zijn thans Bijbels en Bijbelgedeelten verspreid in 26 verschillende talen; alle kinderen, die scholen voor blinden bezoeken ontvangen een Johannes Evangelie in braille. Alle jongens en meisjes van de openbare scholen ontvangen in de vijfde klas een Nieuw Testament met de Psalmen en Spreuken. Jaarlijks worden 200.000 van zulke Nieuw Testamenten uitgereikt.

Gedurende de conventie werd aan de Directeur van het Royal York Hotel de 3.000.000ste Hotel-Bijbel uitgereikt.

DE REFORMED CHURCH IN AMERICA NIET ENTHOUSIAST VOOR FUSIE-PLANNEN

De laatst gehouden Generale Synode van de Reformed Church in America heeft uitgesproken dat deze kerk nog niet gereed is "om zich thans uit te spreken" over voorstellen tot fusie met andere Protestantse kerken.

De Synode aanvaardde een voorstel van haar commissie om de beslissing over een voorstel om onderhandelingen te beginnen met het doel te komen tot een eventuele fusie met de United Presbyterian Church en/of de Presbyterian Church in the USA (de Zuidelijke Presbyterianen) uit te stellen.

Een zelfde besluit werd genomen inzake een voorstel dat de Reformed Church besprekingen zou beginnen inzake vereniging met de United Presbyterian Church, de Methodist Church, de Protestant Episcopal Church en de United Church of Christ.

Zoals bekend (zie ICN van 16 juni 1961) werd een fusie van deze vier kerken voorgesteld door de bekende Dr. Eugene Carson Blake, waarbij gedacht werd aan een nog verder gaande vereniging met andere Protestantse kerken in de Verenigde Staten.

Ook op deze Synode werd weer uiting gegeven, zoals reeds herhaaldelijk op vorige Synodale vergaderingen het geval is geweest, aan gevoelens van ontevredenheid inzake het lidmaatschap der Reformed Church van de Amerikaanse Nationale Raad van Kerken.

Aan deze gevoelens van ontevredenheid werd tenslotte uitdrukking gegeven in de vorm van een protest bij de Nationale Raad tegen het feit dat deze "door zijn verschillende vertegenwoordigers of in stellingen voortdurend voortgaat met het doen van principiële uitspraken inzake zuiver politieke zaken, waarin zij de indruk wekken dat zij spreken voor alle Protestanten, terwijl zij veelal in gebreke blijven gezaghebbend de inzichten van grote en overstelpende aantallen van de leden van de constituerende denominaties naar voren te brengen".

(ICN)

KERKELIJKE HERENIGING

De Synode van de Orthodox Protestant Reformed Church heeft de voorgestelde basis tot hereniging met de Christian Reformed Church aanvaard.

De scheiding dateert uit 1924 toen de Generale Synode der Christian Reformed Church enige besluiten nam, o.a. over het leerstuk van de Algemene Genade, waarmede sommigen, zoals de bekende Ds. H. Hoeksema en Ds. H. Danhof, zich niet konden verenigen. Hieruit ontstond de Protestant Reformed Church, waarvan Ds. Hoeksema de leidende figuur was. In de loop der jaren keerden echter verschillende predikanten en gemeenten tot de Christian Reformed Church terug.

In 1953 ontstond opnieuw een scheuring en viel de Protestant Reformed Church in tweeën uiteen. De ene groep bleef trouw aan Ds. Hoeksema, de andere volgde de leiding van Ds. de Wolf. Deze laatste groep heeft nu besloten zich met de Christian Reformed Church te herenigen. Ze bestaat uit 2 classes, 17 gemeenten, 880 gezinnen en 15 predikanten.

(ICN)

BOEKEN

op elk gebied bij

Kuntz & Vanderiet

1375 Weston Rd., Toronto 15
Tel. RO 3-1831 (CH 7-9336)

STACKING CHAIRS

& TABLES

- Comfortable
- Inexpensive
- Durable
- Light

H. H. FREEMAN & CO.
Box 72, Station "T"
Toronto 19, Ont. RU. 3-5290

HOLLAND LIFE

INSURANCE SOCIETY LIMITED

HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

AVONTUR YN KANADA

(Wier bard)

Alleen voor degenen die drietalig zijn

Wij immigranten, ongeacht wie we zijn, hebben tenminste twee talen tot onze beschikking. De Friezen onder ons echter, zijn ons altijd wat voor, want zij kennen behalve Nederlands en Engels, ook Fries. Om hun superioriteitsgevoel een beetje te strelen, hebben we besloten bijgaand in Canada spelend verhaal in de Friese taal, onvertaald over te nemen. Natuurlijk bij wijze van uitzondering. Het spijt ons, dat het verhaal, hoewel er een duidelijke waarschuwing in zit, niet erg verheffend is. Wij moeten maar aannemen, dat waarin het verhaal tekort schiet, de taal goed maakt.

Jelke Boersma, yn ús doarp better bikind as Jelke slachter, wie foar in jier twa, trije, mei syn húshâlding nei Kanada ta setten. Neidat hy der trije kear forhuze wie en seis kear fan wurk foroare, slaggen hy en Wisse, syn âldste jonge, op in great autofabryk oan fêst wurk.

Nou wiene hja dan oer de minste tiid hinne, ek al omdat hja harren al moai goed mei de tael rêdde koene. Mar, — Jelke wie in warber mantsje en, neidat hy deis acht ûren lang op 'e febryk syn bêst dien hie jokken de hannen him om noch mear to dwaen. Sadwaende naem hy syn âld birop wer op: hy bigyng wer to slachtsjen.

Hja wennen nou yn in âld farmershûs in ein bûten Toronto. Der waerd in djipfries-klûs oanskaft en dêr kamen al gau hiel hwat klanten.

It gyng bêst mei de saek. Sa goed, dat Jelke syn wurk oan 'e fabryk der oan joech en him alhiel wer op it slachtsjen ta lei. Wisse bleau noch op 'e fabryk, mar fierder holp hy syn heit tige en sa krigen se aerdich de fuotten ûnder it gat. En de winkellju út 'e omkriten hellen faek yn har bistelweintsjes ek hiel hwat flesk op om it dan fierder wer oan 'e man to bringen.

Op in joun yn 'e neisimmer sette Wisse der mei de auto op út. Hy moast noch hwat fleisspul nei in pear klanten bringe en dan fierder noch hwat jild ophelje. Oars giet soks meastal oer de bank, mar dizze joun hie Wisse kontanten bard.

Fjouwerhûndert dollars hie hy yn 'e binnebûse. Stel jo ris foar, dat de minsken dat wisten. Foar fjouwerhûndert dollar soene guods wol in moard dwaen wolle! Tominsten, dat seine de lju hjir altyd.

't Wie al aerdich let, doe't hy troch Toronto ried. Yn 'e binnestêd wie 't noch tige drok, mar yn 'e bûtenwiken wiene net folle minsken mear op en paed.

Hjir en dêr stie noch immen mei de tomme omheech, om in lift to freegjen. Mar, dêr docht men yn Kanada leaver net oan! Net fortroud!

Syn auto glied rêstich troch. Dan seach er, deun tsjin elkoar oan in pear jonge fammen stean. Hja woene ek lifte. Wisse ried earst troch. Gjin lifters ommers! Mar — dan skeat him eat troch it sin. Dêr stiene twa famkes. Se liken noch sa jong en lyts. Moast men sokke fammen dêr nachts oer âlven stean litte, of moast in kristenminske ek omtinken mei sokken ha?

Naem hy se net mei, dan allicht in oar wol. En hwa wit mei hokker bidoelingen. Al dy tinzen fleagen yn in pear tellen troch syn holle. Doe stoppe hy. De froulju wiene rap by him. Hy die it portier foar harren iepen en dy wipten gau efteryn. Yn it spegeltsje biseach hy it spul ris. Hja wiene lang sa jong net as hy tocht hie en de swiere make-up probearre net allinnich de âldens, mar ek de suterichheit hwat to forhimmeljen. Hwat net slagge.

Hawar, hja wiene der nou ien kear yn en hy wie dêr sels ek noch. Hy frege, hwer't de reis hinne moast en doe sette hy der de fart goed yn.

Syn beide liftsters bigongen al gau mei fleunsk, oanhalich praet, to probearjen om by him yn 'e gunst to kommen. En doe't harren dat net slagje woe, fregen se him om sigaretten. Se snakten dêr gewoan nei! De mûle fortoarre harren!! Mar — al wer mis. Wisse smookte net! Noch yn 'e fabryk, noch by it slachtsjen koe hy goedskiks in sigaret oan ha en sadwaende wie hy nea in slaef fan it roken wurden.

Mar it iene frommes hâldde mar net op fan sangerjen. Hja wist der earne yn 'e buert wol in winkel, flak oan 'e wei. As hy der eanst efkes stopje woe, dan koe hja dêr wol in pakje helje. Hja wie sa mar werom.

Om yn 'e goedichheit mar fan dat geseur ôf to wêzen, joech Wisse op 't lêst mar ta. Njonkelytsen kamen hja dan by in buorrentje, hwer't hwat huzen by elkoar stiene. It wie dêr pûrtsjuster ûnder de beammen en ek út 'e huzen skynde gjin ljocht mear. Hjir earne wie nou de sigarettenwinkel neffens it sizzen fan de froulju.

Wisse stoppe, mar doe't hy nearne mear in strieltsje ljocht seach, ornearre hy: de minsken wiene al op bêd. Hja koene mar better troch ride. Mar, de âldste liftster hie it portier al iepen. Hja koe altyd wol efterom gean, sa goed koe se dy minsken. Yn in pear tellen wie se hjir wer. En sa waerd hja wei yn it tsjuster. De oare faem bleau stil sitten en sei neat mear. Wisse wist hast net hwat hy nou moast. Fuort ride mei dy iene? Of har mar freegje ek út to stappen?

Dat lêste like him it bêste mar ta. Hy soe bliid wêze, as hy dat spul mar wer mei goed fatsoen kwyt wie.

"Jo kinne ek wol útstappe", sei hy dêrom. "Ik haw bislist net langer tiid. 'k Moat noch in hiel ein ride."

It frommeske forweechde har net en hja bleau mar stil, yn 't hoeke weisakke, sitten. Krekt as hearde hja him net.

Wisse sei it nochris en die meiiens it portier oan har kant ek iepen. Mar hja makke noch gjin risselwaesje om oerein to kommen. Hwat nou? Hy sels der útstappe en de faem der útsette doarst hy net. Stel jo foar, dat hja der yn de tiid dat hy der út wie, mei de auto fan troch gong. Doe loste de situaesje him fansels op. Under de beammen wei kaem nûmer ien mei hasten oan stouwen.

"Klear, hear!" rôp hja al út 'e fierte. "Ik haw al twa doaskes fol."

Hja stapte op 'e treeplank en Wisse skakele de motor wer yn. Of leaver, hy soe it dwaen, mar der waerd him in doek ûnder de noas treaun, mei it ien of oare sterk rûkende guod der op. En doe wist Wisse neat mear.

Twa ûren letter kaem hy wer ta syn sûpe en stút. Lokkich noch yn syn eigen auto, mar, fjouwerhûndert dollars earmer en in erfaring riker.

(Bolswards Nieuwsblad.)

De tijd gaat snel

Na gedane bonenarbeid is het goed rusten. Vannacht zal ik in mijn dromen waarschijnlijk een hoge, groene berg van breekboontjes ontwaren, waardoorheen ik een tunnel moet graven met een aardappelmesje. Ik kan geen boon meer zien. Wanneer ik het woord "boon" hoor, sla ik vast op de vlucht. Eerst hebben Katrien en ik het grootste deel van de middag geplukt. Vervolgens heeft ze de bonen op de keukentafel gedeponeerd. We konden niet over de stapel heenzien. En toen maar draden en breken, draden en breken....

De kinderen verwijderden zich haastig, toen ze het bonenbedrijf van verre aanzagen. Dat vonden ze werk voor de oudjes.

Inwendig dankbaar voor de goede stadstuinoogst en voor het feit, dat het werk gedaan is, heb ik mij in mijn luie stoel genesteld met een fijn boek uit Holland. Katrien zit ook met haar gedachten overzee, want ze heeft de Hollandse krant te pakken, die we nog altijd toegestuurd krijgen. Het is een streekblad, en soms raakt mijn echtgenote helemaal in extase, als ze leest van het wel en wee van vroegere buren en vrienden. Dikwijls leest ze hele stukken voor. Wanneer ik dan met mijn eigen lektuur bezig ben, denk ik inwendig: — Daar heb je de stoorzender weer. Eén keer, toen ze weer aan het voorlezen sloeg, terwijl ik met de laatste spannende bladzijden van een boek bezig was, heb ik haar zo genoemd. Toen heeft ze een paar weken lang niet uitgezonden. Met saamgeknepen lippen las ze de streekkrant. Dat was ook niet leuk. Maar dat is lang geleden, en vanavond zal ik wel weer heel wat Hollandse nieuwtjes te horen krijgen. Ik begraaf me zo diep mogelijk in de stoel en concentreer me zo hard ik kan op mijn boek....

De veel geplaagde en niet in tel zijnde ambtenaar — in mijn boek — zal juist de ijdele en corrupte burgemeester ontmaskeren, als Katrien haar eerste schot lost:

— Moet je horen, Arie: De manufacturenwinkel van Vijzel in de dorpstraat is tot de grond toe afgebrand; de belendende percelen liepen ernstige waterschade op.

— Mmm, antwoordde ik, en haastig begeef ik me weer naar de zitting van de gemeenteraad, waar de secretaris de burgemeester beschuldigt van ernstige fraudulaties. De burgemeester evenwel....

— Nu raad je nooit, wie er gaat trouwen! roept Katrien uit, en meteen voegt ze de oplossing aan het raadsel toe: — Toos de Nies! Wel, dit is inderdaad nieuws!

— Wat zeg je, Kleine Toos van de buren? Maar dat is toch nog een kind?

Ik zie het dochtertje van de buren nog voor me staan, zoals ze elke morgen bij ons aankwam voor het dagelijks koekje. Een pedant, leuk ding was het. Later, toen ze naar school ging, kwam ze nog trouw om haar koekje na schooltijd. Onze jongens legden soms een knoop in haar lange vlechten. Toos gaat trouwen? Maar hoe kan dat? Zo'n jong ding. Rare dingen gebeuren er tegenwoordig. In strenge bewoordingen spreek ik mijn afkeuring uit over het aanstaand huwelijk van kleine Toos. Een schande is het!

— Maar, zegt Katrien, — Toos is geen kind meer! Hoe lang zijn wij nu in Canada? Bijna negen jaar. En ik weet nog goed, dat Toos elf werd op de dag van ons vertrek. Ze is dus nu tegen de twintig.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Kijk, daar heb je het weer, die vergissing, die we steeds weer maken. We zijn ons er wel van bewust, dat de tijd hier verder gaat, dat je zelf een dagje ouder wordt en dat je kinderen groot worden en zo, maar steeds weer denk je, dat in Holland alles nog zo is als toen je wegging: de kinderen blijven kinderen en de ouderen blijven even oud. Als je aan je bekenden in Holland denkt, zie je ze zoals je ze daar jaren geleden achterliet. Daarom biedt het streekblad ons altijd weer schokkend nieuws.

Ik bepaal me weer tot het conflict tussen gemeentesecretaris en burgemeester in mijn boek, maar het wil niet goed meer. Ik ben afgeleid. Mijn gedachten zitten in het oude vaderland. Daar komt bij, dat ik wat loom ben van het bonenwerk en in een luie stoel zit en zo gapen moet en....

Ik wandel in de dorpstraat met mijn kinderen. Toosje van de buren huppelt mee. We staan even stil voor de winkel van Vijzel, die naast manufacturen ook lucifers en vuurwerk blijkt te verkopen. Daar komt de dominee aan op de fiets. Hij kijkt alle kanten op. Wedden, dat Jan van de dominee er weer vandoor is! Ja, hoor, de dominee stapt af: — Zeg, Dof, heb je onze Jan ook gezien? Hij is nog steeds niet terug van het gymnasium, en het is al zeven uur.

— Arie, word es wakker, hoor ik Katrien in de verte roepen, — anders doe je vannacht weer geen oog dicht. Luister, ik zal het nog eens lezen:

> "Onze plaatsgenoot, candidaat J. Dijkstra, heeft het beroep naar Boskwerd aangenomen. Hij zal aldaar bevestigd worden op 22 Oct. door zijn vader, Ds J. Dijkstra sr."

Jan Dijkstra dominee! Hoe bestaat het! Hij was een kwajongen nog, toen we naar Canada gingen. Altijd was er wat bijzonders met hem, de schrik van het dorp en het zorgenkind van onze goede dominee. "Wilde Jan" noemden we hem altijd. Stel je dat nu eens voor, dat die straks Zondag op Zondag ernstig staat te preken, en op huisbezoek gaat.... — en baldadige catechisanten moet vermanen! vult Katrien proestend aan. We kunnen ons "wilde Jan" gewoon niet voorstellen als herder en leraar! Want voor ons besef is de tijd in Holland stil blijven staan. Toos gaat trouwen en Jan wordt als dominee bevestigd! Wat vliegt de tijd! Het Hollandse streekblad vertelt ons, dat wij zelf er ook niet jonger op worden. Wij zijn de vijftig ook al gepasseerd....

Ik neem mijn boek weer op: De burgemeester wil de secretaris het woord ontnemen, doch drie wethouders protesteren.... Het wil niet vlotten met de lektuur. Ik betrap me erop, dat ik zit te wachten op het volgende krantenbericht. En niet tevergeefs; daar is het al:

— Och, zegt mijn vrouw klagend, moet je nu toch eens horen: Barend Lemmering is dood!

Wat? Barend overleden? Onze vrolijke dorpsbakker, populair bij iedereen en vader van een groot en best gezin? Ik zie hem nog voor me staan op de dag toen we naar Canada vertrokken: grinnikend en grapjes makend, maar met een traan in zijn ogen. Hij zag er toen nog gezond en sterk uit, al was hij geen jonge kerel meer.

— Hij was 76, diept Katrien uit de overlijdensadvertentie op.

Al 76? Het is haast niet voor te stellen. Het ene geslacht komt en het andere gaat heen, ook in Holland. De beelden, die wij van de vroegere omgeving, van kennissen en vrienden in Nederland hebben, horen thuis in het album der historie. Die Hollandse krant heeft ons vanavond een levende en snel draaiende film laten zien. Je kunt herinneringen vasthouden, maar het leven niet stilzetten. Het leven gaat door, in Nederland net zo goed als bij ons in Canada.

SOLE CANADIAN IMPORTERS VAN'S IMPORTING LTD., BOX 826, HAMILTON, ONT.

We zijn zelf ook zo jong niet meer, al verbeelden we ons nog heel wat. De oudere garde, daarin worden ook ingelijfd Katrien en Arie, of ze het willen of niet. Dat zet je aan het denken.

— De tijd gaat snel, vrouw.

Katrien, die van spreekwoorden houdt, antwoordt veelzeggend:

— Gebruik haar wel!

Ja, als we dat maar doen, dan is het ouder worden zo tragisch niet. Dan ben je niet beledigd, als ze het straks hebben over "de ouwe Dof".

Katrien en ik hebben een leerzame avond.

Arie.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(21)

Nu vind je misschien een man geen voldoende reden om een stad te ontvluchten en dat is hij dan ook niet, maar de zaak is dat die liefdeshistorie mijn sluimerend geweten weer eens heeft wakker geschud. Want ik kan nu mezelf wijs maken, dat ik met het geloof der vaderen gebroken heb, maar de kwestie is, dat ik er niets anders voor in de plaats gekregen heb en ik wil je wel eerlijk opbiechten dat ik aan de vraag toegekomen ben: waar moet het met me naar toe, dezelfde vraag waarop het antwoord op jouw evangelisatietent op de markt luidt: De mens gaat naar zijn eeuwig huis. Denk niet dat ik spot. Toen ik een paar maanden geleden in de operatiekamer lag, ben ik verschrikkelijk beangst geweest, dat ik dood zou gaan. Die angst was weg toen ik weer wakker werd en hersteld, maar hij is langzamerhand in hevige mate terug gekomen. Hij overvalt me op ongezette tijden. Ik tob er mee, wat er van me terecht moet komen en om met mezelf in 't reine te komen en me van die angst te ontdoen heb ik mezelf een verandering van omgeving voorgeschreven.

Dat weet je dan ook weer, Annie. En 't is gek: nu begin ik me ook te herinneren de simpele taal, waarmee jij het evangelie aan de eenvoudige mensen brengt om hen tot bekering te brengen. Welnu, Annie, ik geef je verlof om af en toe eens tegen me te preken, als je daar behoefte aan hebt. Misschien komen we er iets verder mee, hoewel ik je natuurlijk geen volledige terugkeer tot de oude paden kan garanderen. Het is allemaal vrijblijvend. Misschien kan ik later mijn moeilijkheden wel eens preciseren. Misschien is dat alles lafheid van me, omdat ik die onberedeneerde angst kwijt wil. Misschien is de angst doodgewoon een knak in mijn zenuwgestel als gevolg van die operatie en keer ik, als ik hem te boven ben, weer full speed tot het oude leventje terug, hoewel dit nu niet zo bijster veel aantrekkelijks had, behalve dan zijn knusse geestelijke gemakzucht. Samenvattende zouden we kunnen zeggen: Ik ben een beetje uit 't lood geslagen. Hoor ik eens iets van je. Hart. gr. van Mies.'

De handen van juffrouw De Jong zakken met de brief in haar schoot. Haar hoofd blijft op de sluimerrol liggen. Haar ogen staren op een junt van de lamp en een kwartier daarna vallen ze dicht voor haar dutje van een half uur na 't eten.

Die avond nog schrijft ze terug. Het kost haar moeite. Zij schrijft de eerste vraag en het eerste antwoord van de Heidelbergse Catechismus. Maar zij schrijft ze niet over. Ze weegt en proeft de zinnen. Ze gaan door haar eigen hart heen als zij ze schrijft. Dat ik mijns getrouwen Zaligmakers Jezus Christus eigen ben, die met Zijn dierbaar bloed voor al mijn zonden volkomen betaald en mij uit allen angst der hel verlost heeft. Ze diept oude vertrouwde klanken op.

En ze schrijft: 'Och Mies, die angst der hel is zo wezenlijk in ons leven en hij hangt nauw samen met de vraag: Waar gaat het met ons heen? Als we die vraag stellen en het antwoord er op zoeken komen we tot ons zelf. Het is de armoede van vele mensen dat zij nog nooit tot zichzelf gekomen zijn. Zij gaan wel tot anderen. Jij bent tot je vader gegaan, tot de kerkelijke mensen en je hebt je van hen met afkeer afgewend. Nu kom je tot jezelf en als je zover bent, kun je er ook toe komen tot je Vader te gaan, tot je Vader in de hemel, niet tot je oudste broer, die altijd zo braaf is geweest en nog nooit een geitebokje heeft gevraagd, terwijl jij alles hebt verbrast, maar tot je Vader.'

* * *

Er komt een warme lentedag in de maand van Mei. Er hangt over de aarde een dromerig lome sfeer. De zon heeft vanmorgen geschenen, maar is zonder veel strijd in grijze nevels weggezakt. Als de lauwe trage adem van een beest strijkt de wind langs de bomen, die zonder veel animo te ruisen staan met hun jonge lichtgroene bladeren, die zich veilig voelen in de milde lucht. Op het kantoor van Hibma werkt men met de ramen open. De lome sfeer is zwanger van nabije en verre geluiden: het eentonig kippengekakel en af en toe het bazig gekraai van een haan, die zich vergist, een klare vogelfluit, het omfloerste geluid van een claxon in de verte, het verstervend gedender van een trein, een vlugge hamerslag en, van over de binnenplaats, het gerinkel van vaatwerk dat de buurvrouw aan 't kuisen is.

Van der Berg telt rustig en langzaam als een machine de kolommen van zijn grootboek en tikt bij tussenpozen met zijn voet op de grond. Dat is als hij een kolom klaar heeft. Een enkele keer zegt hij een cijfer hardop.

Juffrouw Raven schrijft kwitanties op haar machine, die met onverstoorbare regelmaat dezelfde driftig ratelende geluiden maakt.

Emeis maakt notities uit het kaartsysteem, hij voert niet veel uit. Hij spint voort aan zijn gedachten over zijn eigen glorie en Hibma's ondergang. Hij denkt er aan wat het resultaat zou zijn als hij Hibma een kaakslag gaf en zich daar met zijn hele gewicht achter zou plaatsen. Hij ziet Hibma vallen met een bloedstraaltje langs zijn kin. Het zijn prettige gedachten, waarvan men de draad eindeloos door kan spinnen. Men kan er in werken met revolvers en dapperheid en de adoratie van schone vrouwen. Emeis ziet zichzelf rustig en kalm glimlachend bij het gevelde lichaam van Hibma staan. Er ligt minachting in zijn blik en in die van Hibma vrees en lafheid.

Hibma is intussen nog springlevend. De glazen deur rammelt open en hij verschijnt op de drempel. Emeis buigt zich haastig over zijn werk. De baas zegt: 'Is Chris beneden, roep hem eens even.' De deur gaat weer dicht.

'Blijf maar zitten, één en tachtig, kind,' zegt Van der Berg tot de typiste, 'ik roep hem wel even.'

Chris is beneden, al is hij er nog maar net. Hij is bezweet en moe en drinkt een kroes water bij de kraan. De pakhuisknechts zijn zijn wagen al weer aan 't opladen. Hij heeft nog een flinke schoft voor de boeg.

'Chris, bij de baas komen,' zegt Van der Berg en loopt naar de straatdeur om eens uit te kijken in de straat.

'Hij ken....' zegt Chris, 'je weet er alles van wat hij ken, je heb nog geen tijd om met je zakdoek over je smoel te vegen en dan zou je nog een kwartier naar dat geleuter moeten luisteren. Wie weet of hij nog niet een klein karweitje weet, dat ik er nog best bij ken pakken, maar een half uurtje om.'

'Wie weet,' zegt Van der Berg. De zaak interesseert hem verder niet.

Chris houdt zijn hoofd onder de kraan. Maar hij gaat daarna toch de trap op en Van der Berg volgt hem langzaam.

Gedurende enige minuten breekt een heftige woordentwist, ook op het kantoor, de lome stilte kapot. Emeis laat zijn pen in zijn vingers draaien en kijkt angstig en schichtig naar de dichte deur.

Juffrouw Raven laat haar moede rug een ogenblik rond zakken en luistert zonder te horen. Van der Berg telt rustig door aan zijn kolommen.

Dan komt Chris naar buiten, rood en nijdig en slaat de matglazen deur zo woest dicht, dat de ruit met de grote gestyleerde vaas rinkelend breekt.

Hibma is met een sprong achter Chris aan, die laconiek bij de scherven staat te kijken. 'Wel jou..., wel jou...' Hibma is purper. Chris wordt plotseling bleek. Hij grijpt zijn baas bij de armen en dringt hem achteruit zijn kamer binnen. Hij zet hem met een smak in zijn stoel.

'Der uit,' schreeuwt Hibma, zodra hij adem kan scheppen, 'der uit, der uit.' Hij slingert zijn hand in de richting van de deur.

Chris gaat zwijgend naar de trap. 'Ik ga met je mee,' zegt Van der Berg en staat op. 'Ik ook,' zegt juffrouw Raven. Ze maakt een gebiedende hoofdbeweging naar Emeis. 'Ga mee Emeis.'

Emeis frunnikt aan zijn boord. Hij ziet de anderen de trap afgaan. Hij ziet Hibma ineengedoken in zijn stoel zitten. Een hevige angst grijpt hem aan. Hij móét weg en loopt de anderen achterna.

Chris was in 't geheel niet van plan zijn ontslag te accepteren, maar deze algemene staking komt hem in dit roekeloze uur voor als een prachtige strafoefening. De pakhuisknechts staan verbaasd bij de auto, als zij de karavaan van boven zien komen. 'Ga mee, jongens, een biertje doen,' zegt Chris. Ze grijnzen en zeggen na elkaar: 'Wie is er jarig?' 'Niemand! Ga maar mee.' Maar de straat geeft Chris zijn bezinning weer. Hij krabbelt op zijn hoofd. 'Laten we geen gekkigheid uithalen. Hij krijgt nog een beroerte en wat kunnen we beginnen met ons stelletje. Hij heeft me er al zo dikwijls uitgegooid en ik ben er nòg.'

(Wordt vervolgd.)

Drie dagen van Inspiratie

Vrees is nimmer een goede eigenschap, maar zelfs op deze regel is een uitzondering. Na de conferentie in 1960 van de Association for Reformed Scientific Studies in Unionville was het bestuur bevreesd, dat de conferentie in 1961 veel meer deelnemers zou aantrekken en dat het conferentie oord op de Cherry Hill Farm te klein zou blijken te zijn. Die vrees bleek gelukkig gegrond. Van alle kanten zijn ze gekomen de studenten, onderwijzers, predikanten, professoren en vele anderen. Wij zagen ze uit de U.S.A., uit British Columbia, Alberta, Nova Scotia, Ontario, Nederland en waarschijnlijk nog veel meer streken.

Het was vol, bijna overvol. De toch al niet ruime parkeergelegenheid was voor een deel nog benut om tenten op te slaan, en aan de maaltijden werd er "benauwd" gegeten vanwege het gebrek aan armslag. Maar juist door de volte was het een feest, want ze waren allen gekomen met één doel: meer te weten te komen van christelijke wetenschapsbeoefening.

Bij zulke gelegenheden is het toch wel duidelijk dat er veel veranderd is in de laatste jaren. Het is nog niet zo lang geleden dat velen uit Nederland kwamen om zich hier een plaats te veroveren. Zeker, ze werden opgenomen in de Canadese gemeenschap, maar ze moesten zich meestal tevreden stellen met de laagst betaalde baantjes. Zij hadden meer het onzekere gevoel per gratie mee te mogen doen, maar ze konden zich toch moeilijk indenken, dat er van hen enige invloed zou uitgaan. En zie het nu in Unionville; een grote schare van overwegende jongeren uit immigranten-gezinnen, die zich aan universiteiten en colleges voorbereiden op leidinggevende posities in de naaste toekomst. Er is van onzekerheid niet veel meer te bespeuren. Er is veeleer een vastberadenheid om vooruit te komen, gepaard gaande aan een sterk begeren om meer te weten van de schriftuurlijke beginselen en hun toepassing.

Vier professoren van naam waren gekomen om lezingen te geven over onderwerpen, waarover weliswaar colleges worden gegeven aan openbare universiteiten, maar nimmer in een positief christelijke zin. Prof. Dr. Ir. H. Van Riessen, professor in filosofie aan de Technische Hogeschool, Delft, sprak achtereenvolgens over *Het Doel der Filosofie*, *Filosofie en Religie* en *De Grondgedachte der Filosofie*. Prof. Dr. H. Evan Runner, Professor in Philosophy aan Calvin College te Grand Rapids, Mich. gaf drie lezingen over *Christendom en Politiek*, en Prof. Dr. J. J. Duyvene de Wit, Professor in Biology aan de Universiteit te Bloemfontein (Oranje Vrijstaat) gaf drie voordrachten over *Organisch Leven* en de *Evolutionistische Levens- en Wereldbeschouwing*. Tenslotte gaf Prof. Dr. H. R. Rookmaker, Professor in Kunstgeschiedenis aan de Universiteit te Leiden (Nederland) een lezing over *Moderne Kunst*.

De professoren maakten het hun gehoor niet gemakkelijk, maar zij zijn er in geslaagd om de belangstelling niet alleen tot het einde van de conferentie vast te houden, maar deze ook na de conferentie te doen voortleven.

Dr. R. Kooistra van Trenton, Ont. heeft voor Calvinist-Contact een verslag geschreven van de verschillende lezingen, hetwelk wij hieronder afdrukken.

Wij wensen de organisatoren geluk met het welslagen van Unionville 1961. Wij zijn dankbaar voor het initiatief en meer nog voor het resultaat. Speciaal Dr. P. G. Schrotenboer, de eminente leider van de conferentiedagen en Mr. P. Speelman, de registrar, en zijn helpers, mogen veel voldoening vinden voor het vele werk dat zij voor de deelnemers hebben verricht.

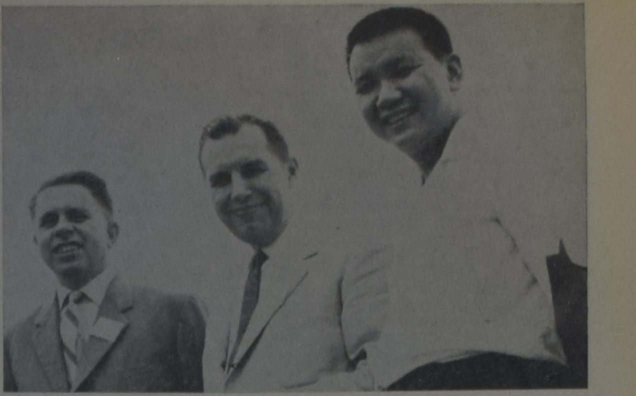

Dr. H. Rookmaker of Leiden (Neth.), who gave a lecture on Modern Art, Rev. Raymond E. Commeret of The Orth. Presbyterian Church of Fairlawn, New Jersey, and Rev. Paul Szto of the Chinese Chr. Reformed Church of New York, New York.

The three lecturers and their former professor and the two men who were in charge of the conference. Dr. P. Schrotenboer, Dr. H. E. Runner, Prof. Dr. Vollenhoven, Ir. H. Van Riessen, Dr. J. J. Duyvene Dewit, and Dr. R. Kooistra.

Unionville Lectures 1961

It is not my purpose in this article to give you a press-report on the Unionville-Conference 1961, sponsored and organized by the Association for Reformed Scientific Studies. I expect that others will do so and I hope that also other papers will carry the story. But I would like to focus your attention to the most important aspect of the Conference, namely the lectures given, leaving out all interesting details.

Diversity of material

The first remark I would like to make is that there was a diversity of material in these lectures. We do not make this statement to refer to the differences in personality and approach between our speakers. These, I would say, belong to the interesting details. But there was a diversity in the material taught to us during this academic Seminar of three days.

Van Riessen

The first lecture of each day was given by Professor D. H. Van Riessen. In the Dutch language we add to his title the one of "engineer" too. Yet his lectures this year were not specifically on topics regarding his last mentioned title, but they had more the character of an general introduction to a Christian philosophy, what can be seen from the headlines of his outlines also, namely *the goal of philosophy, philosophy and religion* and *philosophy's basic ideas.*

Philosophy's interest is in the last questions of mankind, according to Professor Van Riessen, in questions regarding the meaning of our being in the midst of all this meaningful or meaningless being. The modern trend is towards the meaninglessness of all things. Positivism as one of the present-day movements, which led a.o. to the materialistic outlook on life and world by so many around us, holds that there are no real answers to the last questions, for such answers would be speculative and metaphysical, which means beyond our knowledge from facts. In reaction to this theory, which in fact only kills the answers, but not at the least the questions regarding the last things beyond the horizon of the world known by experience, a new movement has developed, which is called existentialism. This movement, however, does not return to the great answers from the past centuries. It finds its startingpoint in the subjectivistic autonomy of man. Therefore one of its main problems is that of the human freedom. But this human freedom is autonomous, a freedom without any responsibility to a God-given law. The free man is only responsible to himself for his freedom and it remains his freedom till he decides to sacrifice it for some purpose. From this basic position each existentialistic philosopher then gives his own advise; some still maintain a transcendent source of all freedom, a supreme being to which we might return with our freedom, others deny that man can get anywhere else with his freedom but to himself and they call themselves, quite correctly we must say, nihilists.

Professor Van Riessen explained to us that the Christian can not accept these conceptions for his own philosophical thinking. Positivism nor existentialism has place for God's revelation. The fear of the Lord is the beginning of wisdom and philosophy means literally: love of wisdom. It is a remarkable fact, according to Prof. Van Riessen, that many modern books on philosophy have no chapter on wisdom! So we have to get away from the problems suggested by modern philosophy as this philosophy has cut off its relation to the real source of all wisdom. This does not imply that there would be no task for the Christian philosopher. He may help the believer whose understanding of the truth is of an intuitive character. On the other hand his task differs from that of the theologian also as the philosopher is studying the coherence of all aspects of the created world and not only the Word of God in a aspect-scientific (vakwetenschappelijke) manner.

Van Riessen formulated in this respect the following thesis: "Although philosophy has its startingpoint in conditions of faith, it is not *qualified* by faith. It is, although in every human act faith is present, qualified by its scientific method and expression". In our foregoing remarks we added that philosophy differs from theology in its field of study, this last thesis maintains the scientific character of philosophy, which, of course, can not be adscribed to faith as such and its activities. So Van Riessen stated very strikingly: "To become wiser by philosophy the philosopher must beforehand be wise by the Word of God".

Runner

Let us now take a look at the material taught by the second speaker of each day, Prof. Dr. H. E. Runner, who now has given his contribution to the Unionville Seminar during three consecutive years.

His topic this time was formulated as *"Scriptural Religion and Political Task"*. Professor Runner made it very clear to us that the Christian never can be happy with the division of political activity into a two-part system like Conservatives and Liberals in Canada and Republicans and Democrats in the U.S.A. These two parties are basically on the same level. They both are the children of the French revolution, their only difference is in the degree of acceptance of the principle of autonomy. Therefore there is truth in the statement made by the defenders of the New Democratic Party in Canada namely that political life in our countries has become meaningless and that we need new elements in the discussions in order to bring it to a higher level. The difficulty with the New Party is, however, that again this party is not radically different from the existing ones. In the program of this party too we are not confronted with the Word of God to find a relevant answer with respect to the authority of the state and the liberty of the citizen. Though we may learn from the criticism of the existing political situation by the leaders of the New Party, we have to oppose their solutions and in doing so we may make use of their own weapons. This we call immanent criticism and it is possible because of the innerly conflicting principles (antinomies) in which every system which is not based on the scriptural religion must get entangled.

Professor Runner also analysed undesirable attitudes by groups of Christians with regard to the situation in which we find ourselves. Some Christians just *accept* the given situation and try to find opportunity for unrelated acts of faith and love. They are the people who try to follow up a suggestion as made in the book "In His Steps" by asking themselves the question: "What would Jesus do if He were in my place?" Some of them come to the conclusion that Jesus did not establish a political party, so that we almost have to refrain from political action, because this cannot be part of the work in the Kingdom of Christ, whereas others are inclined to partake in politcial life by seeking immediate solutions to existing problems, which leads to being less corrupt than others etc. Others again collect a number of words from the Word and are of the opinion that in this way they can safeguard their political life and action. Others finally are of the opinion that Christian politics is something like establishing a Christian pressure-group to promote actions of Christians in the field of politics in the interest of Christians, which means that they apply certain methods of certain labour-unions to the principle of Christian political action.

Therefore Runner warned us against the temptation of finding solutions to the *immediate* political problems. As Christians we first of all will have to see the problems in their right relationships, we shall have to renew the political problematics right from the bottom or from the beginning. We can only partake if we are willing to proclaim a declaration of the rights of God and if we are willing to sacrifice ourselves to the "administration" of such a declaration. We proclaim in order to claim. In view of the existing situation it might seem foolishness to establish a Christian political party, yet we do not live from the "blessings" of opportunism. We only may expect God's blessings if we are doing what the Word of God tells us to do. This can be proven also from the history in the Netherlands. It is so easy to state that the situation in Europe or in the Netherlands does not apply to our situation in the new world today. But we should not forget that Groen van Prinsterer founded the *Anti-Revolutionaire Partij* seeing that a Christian should not go along with the solutions of the conservatives. Later on this party grew rapidly, because the people of God understood its message. Kuyper became Prime Minister of the Netherlands while the election by districts was still in existence. These facts *may* encourage us, though "blind" obedience should always remain our primary motivation.

Duyvené de Wit

In the afternoon we listened to Professor Dr. J. J. Duyvené de Wit, who teaches at the University of Bloemfontein, South Africa.

His lectures were on the field of biology and he confronted us with the theories of three different evolutionists.

In his first lecture he asked our attention for the book *"The Origin of Life"* written by the Russian Scientist A. I. Oparin, in which this scholar tries to explain how the first primitive organisms have emerged. We know indeed of some transitions from anorganic matter to organic substance. But as Professor Duyvené de Wit made very clear there is no indication whatsoever that these processes were taking place in the millions of years which supposedly have preceded the origin of the first cellular organisms. Moreover the transition from some lower organic beings into more complicated cellular beings has not been explained at all. All that Oparin has produced is a modern version of a logical construction of the old evolution theory. Yet he promises in his book to reason only from facts.

In his second lecture Duyvené de Wit dealt with P. Lecomte du Noüy's *"Human Destiny"*, written in 1947, in which this French-American scientist pleads for the development of mankind in the direction of producing morally perfect human beings. Man has to surpass himself. The body is not important, all that counts is man as a spiritual being, which means the deification of man's moral function under the guidance of his understanding intellect. Also Noüy believes that instruction ultimately will take away all misunderstandings. To him Christ was the first and premature perfect man. Salvation then is to become really like Christ, but this Christ-likeness is not found in Christ's only sacrifice any more.

The third evolutionist about whom Professor Duyvené de Wit lectured was Julian Huxley, the biologist, who in 1957 published his *"Religion without Revelation"*. Huxley rejects the Christian religion because it opposes the universal law of evolution. Huxley therefore will promote such evolution as much as possible. This process will lead to the birth of a New Humanity, which will govern the world by a system of highest solidarity, freedom and morality. Duyvené de Wit proved that Julian Huxley attacks christianity only from the point of view of his own misconceptions and that so his argument becomes utterly meaningless, for it does not deal with the real issue. Huxley's

(Continued on page 7)

own theories do not differ essentially from those of historic positivism. How destructive the outcome of this system of thought really is, appears with a clarity, which surpasses that of the sun, from his ideas about marriage and the propagation of the human race. We are, according to Huxley obliged to help evolution along in the most effective way. This means artificial insemination. Marriage itself is not to be considered as a divine institution, but as one which in only based on all kinds of superstitious taboos. There is no essential difference between "marriage" and the mating of animals. Professor Duyvené de Wit concluded rightly that Huxley's world and life view, in spite of its optimistic outlook, in its inner essence only presents us with a hopeless tragedy.

Prof. Van Riessen's wit was often very appreciated.

In his lectures Duyvené de Wit often referred to Dooyeweerd's conception of creation and becoming. According to Dooyeweerd these two should be clearly distinguished, as the creation did not occur within the temporal time-order. As soon as creation becomes "becoming" it enters into this order of time.

It can not be denied that there are very important elements in this conception in which the temporal time order has been given much emphasis and it is very well possible, that in this direction the seeming antinomy between creation and evolution can be removed, though the distinction itself raises a number of theological problems which might not be solved easily.

Dr. H. R. Rookmaker

On Wednesdayevening a special lecture was given by Dr. Rookmaker, who teaches History of Art as an Assistent Professor at the University of Leiden. It is interesting to know that Professor Rookmaker had a non-christian background, but during the second world-war, in a camp of political prisoners found Christ as His Saviour and became a Reformed Scholar. Professor Mekkes was instrumental in this and Dr. Rookmaker came to see the value of reformed philosophy as taught by Professor Mekkes.

It is very difficult to give a report on the lecture of Dr. Rookmaker because it was an illustated one. Dr. Rookmaker showed us reproductions from some fifty paintings made during the last four or five centuries, with the emphasis on paintings from the 19th century.

It was striking to hear and to see, how art is not an isolated something, but belongs to the cultural climate of a certain age. Dr. Rookmaker proved to be an excellent guide and succeeded, I believe, very well in attaining his purpose, namely that we would see the development from the idealistic way of thinking in the Middle ages to some of the extreme nihilistic results of our modern existentialism. It was very instructive to see how the same theme was expressed in radical different versions during the course of history. One thing which became very clear is that all art is religiously qualified.

Dr. Rookmaker gave ample proof for the statement from the Educational Creed of the A.R.S.S. that "human life in its entirety is religion".

UNITY OF THOUGHT

Now after having given a short summary of the Unionville-lectures of this year I like to continue with the remark that, though there was a wide variety of material, these Unionville-lectures nevertheless expressed unity of thought. Whether it was philosophy, politics, biology or art there was always a striking unity of basic conception. All the lectures worked from the same basic Reformed principles and we may say that their lectures were in a most wonderful, and striking way in line with the newly published Educational Creed of the A.R.S.S.

Again we came to the conclusion that we have a rich heritage and a reformed tradition for which we can only be thankful and never thankful enough. A lecturer like Dr. Rookmaker even came from outside our circles to confess that this is THE answer.

PURPOSE OF CONFERENCE

I like to conclude by pointing out that this conference was highly successful in fulfilling the task for which it had been organized by the A.R.S.S. We are very thankful for this fact. We feel that we as sinful human beings can only be instrumental and we feel strongly that it is by Gods grace whenever someone tells us that he or she is now beginning to see the value, the necessity and the usefulness of Reformed Scientific Studies.

In more detailed form I might say that the purpose of the conference was twofold: negatively, to show that the wisdom of the world can not escape its inner inconsistencies or discrepancies and positively "that the true knowledge is made possible by true religion and arises from the knowing activity of the human heart enlightened through the Word of God by the Holy Spirit". (Educational Creed)

Many of our students are enrolled at "secular" universities. I am truly moved to thanksgiving everytime I notice that one of these younger ones discovers that "secular" scholarships does not just operate by having a number of facts at its fingertips, but start from faith and concludes with faith, a faith which worships an idol. At such moments I feel very strongly that the Holy Spirit by the power of the Word of God claims a heart and so a total human being in all his or her activities and that in this way also certain dimension of our cultural reality is claimed for Christ.

In Unionville we have had a lot of fun too, but it is characterized by the deep conviction that we are doing the Lord's work in the field of higher learning and that we can not do anything if we do not begin with the wisdom which results from the fear of the Lord. Thus the communion of the saints is made relevant.

It is so great to see the enthusiasm of such a large group of young people for such wisdom and for such scholarship. The applause after the lecture seems to state eloquently: "You are one of us, we want to be like you in your way of thinking, and all together we want to serve the Lord".

What will come from Unionville and from the Association for Reformed Scientific Studies, no one can tell at the moment. But after this conference and this Seminar, we feel encouraged to continue with our work. "If God be for us, who can be against us?"

R. Kooistra

The Lectures of Unionville 1960
are available in print!

"PERSPECTIVES 1961" is the title of the book in which the complete lectures of 1960 have been published. This is study material of the highest value.

Contents: Prof. H. Evan Runner: "Scientific and Pre-Scientific" and "Sphere-Sovereignty". Prof. W. Stanford Reid: "Absolute Truth and the Relativism of History". Prof. S. U. Zuidema: "Pragmatism" and "Existentialistic Communication".

Price only $2.00

Order your copy (with payment) from

Guardian Publishing Company Ltd.
BOX 35 — STATION B — HAMILTON, ONT.

De bank is altijd open wanneer U PER POST DEPONEERT

Indien U door werkzaamheden of andere redenen verhinderd bent op bankuren naar de bank te gaan, dan kunt U nog altijd PER POST op de Royal deponeren. U kunt een spaarbankboekje openen door gebruik te maken van een eenvoudig formulier, verkrijgbaar bij alle filialen, deposito's maken, geld opvragen of een regeling treffen om geld over te maken overal ter wereld.... ALLEMAAL PER POST. Schrijf naar het dichtstbijzijnde filiaal van de Royal Bank (naar alle waarschijnlijkheid is er een filiaal in Uw stad) en vraag de bank om een formulier "Banking by mail" met **volledige instructies die U aantonen** hoe U van deze nuttige dienst gebruik kunt maken. De bank is ten alle tijde open voor diegenen die hun stortingen PER POST willen doen.

Wij betalen U 2¾% rente over Uw spaargeld

THE ROYAL BANK OF CANADA

Uw plaatselijk filiaal — groot of klein — wordt beschermd door de totale activa van de Royal Bank, die de 4 milliard dollar overschrijden.

HERE
I
GROW!

Uitsluitend echte amandelen en eerste klas grondstoffen maken Voortman's speculaas tot de beste die U ooit geproefd hebt!

't Is anders — 't is beter!
U behoeft het slechts eenmaal te proberen en ook U zult zeggen:
VOORTMAN'S IS TOCH BETER!

FINEST IN BAKING

VOORTMAN'S

BURLINGTON, ONT.

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(18)

He heard soft foot steps come near to his bed and he tried to look in that direction, without moving his head. Was it Mom?

Then the nurse bent over him again and she whispered: "Are you awake again, Tom, can't you sleep anymore?"

He wanted to nod and shake his head, but just in time he remembered his shoulder and he made an ugly face.

The nurse laughed a little and said: "Your shoulder is still hurting you, isn't it?' '

"Yes", Tom whispered, "I cannot move my head!"

"You'd better keep it still then for a while, boy; I'll see if I can get a pill for you".

Then she was gone and a little while later on she came back with a little green pill and a glass of water with a straw in it.

"Are Mom and Dad still here?" Tom whispered.

The nurse shook her head. "No, they have gone home now! It's almost twelve o'clock, you know! They've been here nearly the whole evening, but you slept all the time, you lazy bones!"

Tom grinned and swallowed the pill.

"There now, that'll put you to sleep again! Don't wake up until tomorrow morning, okay?"

She added: "You'll probably feel much better already tomorrow. Your Mom and Dad will come back then of course".

"The doctor has taken that nasty little bullet out of your shoulder and it'll heal soon now, I'm sure".

"Good night, Tom".

"Good night, nurse!"

Then Tom was alone again. He looked at the light and then he closed his eyes, sleeping soundly.

☆

Somewhere under the same dark sky stood another house with brightly shining windows. It was the Jackson farm. Mr. Jackson was not home yet. Lloyd was alone in the house, with the girl that did the housekeeping.

Lloyd had come home after his wild run through the fields and he had not said a word about what had happened. If his Father had been home he might have told him. He did not want to tell Alice. She would probably scold him, *that's what she did most of the time,* anyway.

He felt like going to Roger, the hired man, who lived in the little house on the other side of the drive way, but Roger had gone home early that afternoon, and he did not want to tell it with Roger's wife around.

Instead he had gone upstairs and he had sat in his room all afternoon, pretending to read. Of course he had not been able to read a single page. For all the time he heard Tom fall, and both boys cry. Then he just had to get up and look out the window. He was really so frightened, for he thought all the time: "Maybe I have killed him, maybe I've killed him!"

With the coming of evening he had switched on the lights in his room and he had got his electric train out of the closet. He would play with that for a while.

Even before he had laid out the tracks he got up again and looked out the window. No, he didn't really feel like playing with the electric train.

When Alice called for him to come down for supper he did not even answer, so that she had to come upstairs. Of course she was mad at him for that, but who cared about that now?

He did not want to come downstairs and sit in the kitchen with Alice, he just wanted to be left alone. So he said gruffly that he didn't want any supper. Alice went downstairs again, scolding him, but who cared about Alice?

After a while Lloyd had undressed and gone to bed. He would try to sleep, but when he crawled under the blankets he suddenly thought: "Maybe they have called the police . . .!"

It frightened him so, that he wanted to get up again and dress. For if Mr. Donaldson or Mr. Jongsma had called the police, then the police would come after him, of course. They might be here any minute! Oh, he should never have come home. He should have thought of that before. He should have run away, some place where the police could not find him.

How stupid he was, not to think of that before. Naturally they would call the police, and naturally the police would come here, looking for him. They would probably take him with them. Why hadn't he thought of that before? Why hadn't he thought of that immediately. He could have been on his way a long time by now.

Should he still do it? Should he dress again and go out and run away? Yes, but where could he go now? It was almost completely dark, and what would Alice say? Oh, it was no use anymore, Alice would know that he had been home. She would tell the police that he had run away.

Lloyd lay down again, but his eyes were wide open and he listened to every sound now. Would they come for him? Would they come to take him to jail?

Each time he heard a car he got up and looked out the window, frightened. Maybe they were here now!

When the time went by and there was no car coming into their drive way, no police coming for him, Lloyd grew a little calmer. Maybe it wasn't as bad as he thought. Maybe Tom wasn't killed after all.

Yes, but he had seen him fall, he was hit alright. He had heard him scream, and Dan! Oh, that sneaky Dan with his Father's gun. Wasn't it really Dan's fault? Yes, but he had shot, just the same, he had hit Tom with the gun.

(To be continued)

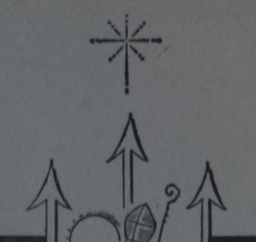

Tiende

Sint Nicolaas reis

RYNDAM 19 Nov.

van MONTREAL* en QUEBEC

*Bij zonsopgang — inscheping de avond voor vertrek.

Aankomst Rotterdam 28 Nov.

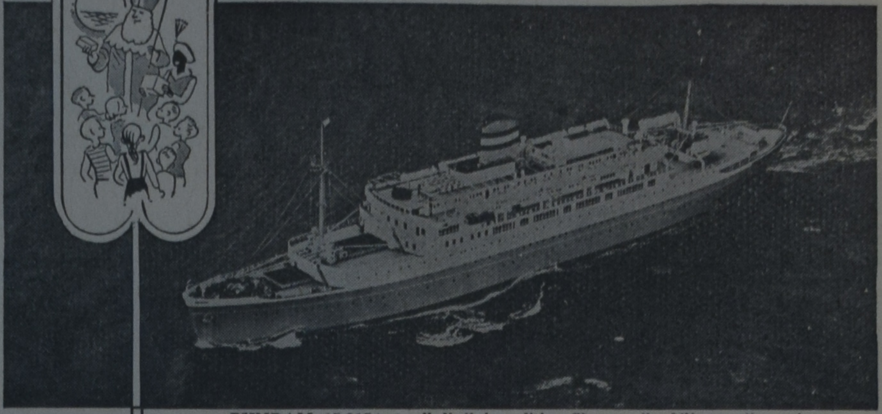

s.s. RYNDAM (15,015 ton) volledig "airconditioned" en van "stabilizatoren" voorzien.

Échte Gezelligheid vindt U alleen op een schip,

OMDAT u 9 dagen voor allerlei pretjes hebt; 9 dagen om oude banden weer aan te knopen en om nieuwe vrienden te maken.

Omdat U op dit mooie en geriefelijke schip ruimte te over hebt om Uw benen te strekken, om uit te rusten, om aan sport te doen, om het leven aan boord ten volle te genieten.

Omdat op de Ryndam de voornaamste lounges, dekken, eetzalen, bibliotheek en winkelgalerij volledig ter Uwer beschikking staan wanneer U toeristenklasse reist.

Omdat U de kinderen met een gerust hart kunt meenemen in de wetenschap dat ze zich met elkaar amuseren zullen, met feestjes en allerlei georganiseerde pretjes. Dat ze hun eigen speelkamers hebben en dat ze bezoek van Sinterklaas en zwarte Piet zullen krijgen met cadeautjes voor de jongens en de meisjes.

Boekt tijdig bij Uw reisbureau

Omdat een reis op de Ryndam alleen maar te vergelijken is met een verblijf in een mooi hotel in een badplaats, met 3 volmaakte maaltijden per dag, afgewisseld door allerlei "snacks," alles zonder extra kosten.

Omdat U volledige ontspanning vinden zult op het van "stabilizatoren" voorziene Nederlandsche schip "Ryndam" met zijn staf van experts. En U zult ruimschoots op tijd in Rotterdam zijn om Uw eigen Sinterklaasviering niet mis te lopen.

SPAAR TOT EN MET 25%!

Het nieuwe 21-daagse retour excursie tarief bespaart U tot en met 25% als U vertrekt met een afvaart tussen 1 November en 28 Februari.

10% retour reducties gedurende het gehele winterseizoen, beginnende met de afvaart van 6 September.

Gemakkelijke Betalings Voorwaarden

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Holland-America Line

MONTREAL • TORONTO • WINNIPEG • VANCOUVER

PLAN VOOR EEN TWEEDE RIJN

De Rijn is de drukst bevaren rivier ter wereld en de hoeveelheden goederen die via deze rivier worden vervoerd overtreft verreweg de capaciteit van het Suezkanaal en het Panamakanaal.

De Rijn is een waarlijk europese rivier en op haar stroom varen schepen onder de vlaggen van o.a. Nederland, België, Frankrijk, Duitsland, Denemarken, Zweden, Engeland en Zwitserland. De grootste binnenhaven te wereld, Duisburg, verwerkt jaarlijks ca. 20.000 schepen!

Rotterdam, Antwerpen en Amsterdam worden als overslaghaven voor de Rijn steeds belangrijker. Dit brengt met zich dat de scheepvaart op de Rijn zal toenemen. Hierbij komt dan een probleem om de hoek kijken en wel het vraagstuk van de "overzadiging" van de scheepvaart op de Rijn.

Met andere woorden: de Rijn zou op de duur al die schepen niet meer kunnen verwerken.

Het is deze gedachte, waardoor de stad Wilhelmshaven een aktie gaat voeren voor een "tweede Rijn". De stad wil een groot kanaal doen graven van Wilhelmshaven naar het Roergebied. Dit kanaal zou een deel van de scheepvaart naar het Roergebied tot zich trekken en aldus de "overzadiging" van de Rijn voorkomen. Aldus Dr. Grünewald, Stadtdirektor van Wilhelmshaven.

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor

Commissioner for taking Affidavits

Box 315

BRADFORD, ONT.

Telephone: PR 5-2282

Telephone: RAndolph 8-4741

51 King Street East

OSHAWA, ONT.

Residence: AURORA, ONT.

PArkview 7-9797

He Bill, waarom kopen we geen haard voor onze fireplace, jó, dat is gezellig en schoon en we sparen zeker 50% op onze verwarmingskosten, de haard brandt dan de gehele winter en ons furnace gebruiken we dan als bij-verwarming. Bovendien hebben we onafhankelijke verwarming, wat er kan gebeuren: we zitten nooit in de kou. Dit is verstandig praten Moeder, ik zal direct even schrijven naar die importeur van E. M. Jaarsma-haarden. Het adres is:

LEONARD KOUWEN

IMPORT, SALES & SERVICE

258 Weir Street

HAMILTON, ONT.

Tel. LI 9-5715

Hoge uitgaven aan zeep?

Hier is een idee...

Ga veel minder aan zeep uitgeven. Doe als zoveel andere practische mensen. Maak net eenvoudig zelf... voor ongeveer 1 cent per stukje. Een enkel busje Gillett's Lye is voldoende om met overgehouden etensvetten 8 pond schuimende, goedwerkende zeep te maken. Gemakkelijk te volgen aanwijzingen vindt U op elk busje Gillett's. En voor slechts 25¢ zenden wij een speciale "Scent 'n' Colour kit"... om 8 pond zeep te kleuren en te parfumeren. Keus uit Jasmin, Rose Lilac of Lavender. Stuur 25¢ op, met Uw naam en adres en met de geur die U kiest aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. West, Montreal, Que. (Adv.)

Gaat U naar Holland?

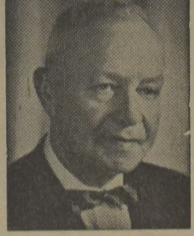

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.

Telefoon CH 1-0811

Ingezonden

Openbare en Bijzondere Scholen

Geachte Redacteur,

Mag onderstaand schrijven een plaatsje in ons C.C.? Hartelijk dank.

Het is met enige aarzeling dat ik in de pen klim, ik ben geen "Arie", alleen maar een doodgewone emigrant. Liever had ik iets gezien over het volgende van een van onze leiders. N.m. over de artikelen van de laatste weken over "Nu geen private scholen meer", van de hand van Mr. Uitvlugt.

Het is verblijdend dat er veel geschreven en gedacht wordt over deze belangrijke kwestie. Maar de manier van redeneren en redenen aanvoeren van het **voor** of het **tegen** moeten steekhoudend zijn.

Mr. Uitvlugt, in één van Uw artikelen schrijft U (ik citeer): "Als de Chr. Scholen geld nodig hebben, moeten ze niet naar de Overheid zien, want die hebben de handen vol aan de publieke school."

U denkt, Mr. Uitvlugt, dat U daarmede iets gezegd hebt, maar als een wel onderlegd man zult U me toch wel willen toestemmen, dat een dergelijke reden in het raam van dit gesprek absoluut niet past.

Naar mijn bescheiden mening is dit een onzinvolle zin, die alleen maar meer verwarring kan stichten dan wij al hebben over deze kwestie.

In Uw ander artikel hebt U het over "recht" en over gelijkstelling met ongelovigen.

U spreekt daar over (stel U voor) dat zet U tussen haakjes, kennelijk met de bedoeling om zo'n "recht"-stelling belachelijk te maken.

U wilt terecht de Calvinistische wereldbeschouwing als fundament voor onze scholen. Hier is mij iets niet duidelijk. Misschien kan U dat ophelderen.

Past dat recht tegenover de ongelovigen niet in Uw Calvinistische wereldbeschouwing?

Laten we elkaar niet misverstaan. In de verticale lijn God—mens is er **alleen** maar sprake van genade en genade alleen.

Maar in het horizontale vlak van de menselijke samenleving ligt dit toch heel anders. In dat horizontale vlak zullen we altijd juist met een Calvinistische wereldbeschouwing moeten strijden voor recht.

De "core" van het Koninkrijk Gods is gerechtigheid. Wilt U dit alles zomaar aan de kant zetten?

U bent onderwijzer en U kunt beter rekenen dan ik. Zou U een berekening kunnen maken, welk een schade allerlei Chr. activiteit heeft geleden en nog lijdt, juist door een dergelijke christen-houding in heel Noord-Amerika?

U wilt Calvinistisch onderwijs en dat is goed, maar goed Calvinistisch onderwijs zal proberen kinderen op te voeden en te vormen tot mensen, die weten hoe ze als christen in dit **volle** leven moeten staan.

Onder dit **volle** leven valt ook Chr. politieke actie. Wat dunkt U, zou één van de eerste punten van die Chr. Partij niet zijn om te strijden, in de Naam van Christus die waarlijk vrijmaakt, voor werkelijke vrijheid in de arbeiderswereld en voor gelijkstelling van onderwijs?

Of is mijn gedachte vreemd aan de Calvinistische wereld- en levensbeschouwing?

Geve God in Zijn genade dat ondanks misverstand en worsteling, zelfs onderling, het onderwijs gegeven in Zijn Naam voortgang moge maken en dat wij allen gewillig zijn of worden om dit onderwijs te dragen in gebed en gaven.

Mijnheer de Redacteur, hartelijk dank voor de plaatsing.

John Pluimers.

Antwoord van Mr. Uitvlugt:

Als een wel-onderlegd man (dank U, broeder) zal ik juist moeten volhouden dat het toch past in het raam van het gesprek "Nu geen private scholen meer." om te zeggen dat "de overheid **de handen vol heeft** aan de publieke school." Ik zou dit niet kunnen doen als ik zou staan op het standpunt dat de Nederlandse Staatsvorm de enig juiste is. De Canadese staatsvorm is wat anders. Elke Provincie is als 't ware een grote vereniging en de provinciale regering is in wezen niet anders dan het "bestuur" dat door het volk verkozen is om voor een paar jaar het provinciale scheepje te sturen. Alle autoriteit die de regering bezit is haar gegeven door het volk, bij meerderheid van stemmen. De leden van het parlement weten wat er van hun verlangd wordt. Als de begroting ingediend wordt, zegt het Bestuur, o.a.: "Wij hebben **zoveel** geld nodig voor het openbaar onderwijs in onze provincie." Daar wordt over gedebatteerd en dan wordt er precies vastgesteld hoeveel geld het bestuur mag "geven" aan de verschillende openbare scholen. Dat wordt dus zo goed als op de dollar na uitgerekend. En als dat besluit genomen is dan is het de taak van de regering (het bestuur) om te zorgen dat dat bedrag uitgekeerd wordt. De regering heeft geen kans om ook maar een cent van dat geld uit te geven voor andere dingen. Wat zou er een geweldige schreeuw opgaan als het Departement van Onderwijs er toe over zou gaan om maar eens een paar duizend dollar van dat openbare schoolgeld te nemen en aan private scholen geven. Zoiets is in deze regeringsvorm ten enenmale ondenkbaar. Zelfs de Kruimeltjes mogen die weg niet op. Zie, DAT bedoel ik als ik zeg dat de overheid **de handen vol heeft**. En dat ik zeker geen onzin.

Als we beginnen te praten over "recht" in deze zaak, dan wil ik helemaal niet ontkennen dat een goed Calvinist altijd een vurig en vaardig strijder moet zijn voor "recht en gerechtigheid" op elk levensterrein. Maar ik krijg telkens een eigenaardig gevoel in mijn maag als ik mijn Calvinistische broeders zo heel vurig zie pleiten en strijden voor "gelijke rechten met de ongelovigen." In de eerste plaats vind ik dat toch maar een "laag-gesteld doel." Een Vorstelijk Kind van God, hijgend en jagend naar gelijke rechten met een die niet van Vorstelijke Huize is! Dat is een streven in de verkeerde richting. Eerder is de taak van het Godskind dat hij de ongelovige optrekt om het op hoger peil te brengen dan zichzelf omlaag werken naar het peil waarop de ongelovige leeft. Ik **maak** die zaak niet belachelijk, ik kan alleen maar vaststellen dat het belachelijk **is**.

Ja, "recht" is een mooi woord, als je 't maar recht verstaat. Ik heb in Nederland nogal wat studie moeten maken van het wettenstelsel en ik hoop dat broeder Pluimers het onderscheid kent tussen "dwingend" en "aanvullend" recht. Je hebt in vele gevallen toch het recht om afstand te doen van je "recht". Soms is dat nodig, soms ook wel aan te raden. Ik heb b.v. het volste recht op de openbare Highway te rijden met mijn Fordje. Ik moet natuurlijk in de rechtse baan blijven. Ik mag soms wel even afwijken naar de linkse baan als ik iemand wil passeren, maar overigens heb ik daar geen recht. Mijn recht is om in de rechtse baan te rijden naar de plaats van mijn bestemming. Dat doe ik dan ook tamelijk getrouw. Maar het gebeurde eens dat ik plotseling een heel grote en zware truck op mij aan zag komen. De chauffeur van dat gevaarte was van plan een andere wagen te passeren maar kon het helaas niet klaar krijgen. Nu had ik wel kunnen zeggen tegen mezelf: "Ik heb het recht om hier te blijven rijden; hij moet uitwijken, zorgen dat hij uit mijn weg komt. Ik heb het recht hier, dus blijf ik rustig door rijden." Begrijpt u? Als hij mij verpletterd had, dan was het lekker **zijn** schuld geweest. Als ik op mijn recht gestaan had dan had ik hier nu niet kunnen zitten schrijven. En er is nog wel meer te zeggen over "recht".

Wij kunnen b.v. wel zolang en zo vurig debatteren over het "recht" dat wij willen hebben van de kant van de openbare schoolmensen, dat we geen tijd meer over hebben om eens te praten over het recht — of onrecht — dat we elkaar aan doen. Ja, ik wordt wel haast gedwongen om dit nu aan te roeren: Is het "recht" dat onze onderwijzers en onderwijzeressen voor halve, of tweederde, of drie-vierde salarissen moeten blijven dienen in de zaak van het Christelijk Onderwijs? En dat er dan ook nog heel driest van hen verwacht wordt dat ze veel meer werk doen dan het personeel dat in de openbare scholen dient? En dat, ondanks het feit dat zo velen van onze onderwijzers drie, vijf, tot tien maal zoveel "geven" voor de school als het gemiddelde lid van de vereniging, die onderwijzers nog vaak aanziet alsof deze eigenlijk geen echte leden van de schoolvereniging zijn?

Gelukkig is het overal niet even erg. Maar men schijnt er al aardig aan te wennen dat ons onderwijzend personeel voor minder dan de volle prijs te krijgen is. Alsof met zulk "besparen" de Christelijke School gediend wordt!

Als ik op dit paadje terecht kom dan zeg ik tegen mezelf, en tegen ieder die het horen wil: "Als wij maar eerst eens gaan beginnen met onze "plicht" te doen. Als we dat gedaan hebben, en we hebben nog te kort, laten we dan eens over dat veronderstelde "recht" gaan praten."

Hier wil ik het voorlopig maar bij laten.

J. W. F. U.

Nu is het dan zover!

Een geruim aantal weken achtereen werd de ALL ONTARIO CALVINISTIC RALLY in ons blad aangekondigd. Onze lezers behoeven omtrent dit bijzondere gebeuren allerminst in het onzekere te verkeren, vooral niet na het "laatste nieuws" dat Rev. A. J. VandenPol verleden week gegeven heeft. Maar nu is het dan werkelijk zover.

Zelfs als U Calvinist-Contact 's Zaterdagsmorgens ontvangt, zult U nog wel even tijd nemen het in te zien. Besteed er niet te veel tijd aan want het is er aan toe dat U van huis moet gaan. Half elf precies wordt er begonnen in de bekende kerk aan de Albion Road, Rexdale, Toronto.

Komende van Oost of West langs highway 401 neemt U de aftakking naar Weston en slaat, aan de Main Street gekomen, rechts af tot het stoplicht. Daar zult U waarschijnlijk toch even moeten wachten, dan ziet U links, een driekwart mijl verder ongeveer het torentje van de kerk al boven de omgeving uitsteken. Komende van het Noorden, langs highway 400, slaat U af bij Wilson Ave. en komt dan iets verder maar toch bij hetzelfde stoplicht uit. **Het is** helemaal niet ingewikkeld voor wie het weet.

Komt U vooral vroeg. Een aantal flinke helpers zal U op **het** ruime parkeerterrein de weg wijzen. In de kerk staan **ushers** gereed met programma's en ander leesmateriaal, dat U nog voor de vergadering begint, kunt lezen. Vergeet niet, tenminste als U ouder bent dan 18 jaar, bij de ingang 1 dollar te betalen.

Ik ga nu niet herhalen wat vorige malen reeds geschreven is. Alleen dit nog: 's morgens **gaat** alles in het Hollands en 's middags in het Engels. 's Morgens is er samenzang en orgelspel, omdat niet alleen Prof. VanRiessen spreekt, maar, zover we nu tenminste weten, ook Prof. Vollenhaven een korte toespraak hoopt te houden. 's Middags als Prof. Runner spreekt, is er ook medewerking van een goed koor, dat de mooie naam draagt: Rejoice in the Lord!

U behoeft geen lunchpakket mee te nemen want tussen de middag is tegen schappelijke prijs koffie en sandwiches en fruit te verkrijgen in de basement van de kerk.

Aan de organisatie zal het niet liggen. Er is op alles, ook op zeer druk bezoek gerekend. Maar of dat komt, hangt van U af. En of de toogdag slaagt van Gods zegen, die we inwachten. Bid voor de Rally. En kom onder Gods veilig geleide met de koornaam in uw hart: Rejoice in the Lord! Tot Zaterdagmorgen 16 September dan, zo de Here wil en wij leven!

F. Guillaume.

Libby's Sauerkraut

(Zuurkool)

net als thuis

Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

GAAT U VERHUIZEN?

U behoeft geen risico te nemen als u een verhuizer kiest. Alle verhuizers zijn NIET hetzelfde.

Neem een

United Van Lines

"Quality Move"

Dat is veilig, prettig en zonder zorgen. Telefoneer ons om een begroting.

FIDELITY

VAN & STORAGE LTD.

HAMILTON, ONT.

JA 7-9256

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn

Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN's Imp. ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Verschenen:

The Bible and the Life of the Christian

Een bundel schetsen, zoals ze nog niet in de Engelse taal verschenen zijn. Deze schetsen werden oorspronkelijk door Prof. Dr. H. E. Runner geschreven voor de Groen van Prinsterer Society te Grand Rapids, waar zij zo doelmatig bleken te zijn, dat besloten werd ze ook voor anderen beschikbaar te stellen.

Uitnemend studie-materiaal voor huis en vereniging

INHOUD: Holy Scripture, a Lamp unto Our Feet — The Institution of the Office of Government — The National State —The Kingdom of God — The Church and the Kingdom of God — The Confessing Church — The Theocracy in Israel — Government and Church — Freedom of Conscience — The Government and the Law of God — Culture — The Christian State — Marriage — The Family — The School — Human Society and the Gospel — Economic Life — Industrial Organization —Christian Organization.

Prijs slechts $ 1.75

Bestel dadelijk bij

Guardian Publishing Co. Ltd.

BOX 34 STATION B HAMILTON, ONT.

$ 100.000

heeft men niet nodig, om een trip naar Holland te kunnen maken.

Slechts: $ 378.60 retour per vliegtuig

TORONTO—AMSTERDAM

Voorkom teleurstelling, maak nu reeds Uw reservering voor de komende herfst en winter.

Voor uitgebreide inlichtingen: schrijf, bezoek of bel:

Airsealand Travel Service

HERMAN D. BROUWER

Brampton Mall (Shopping Centre)

Kantoor: GL 1-1380 BRAMPTON, ONT. Huis: GL 1-7717

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Birth-announcements . . . $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to the Lord who has entrusted to our care a son

RICHARD JAMES

Mr. & Mrs. John C. Kloet.

Simcoe, Ont., R.R. # 4.
August 29, 1961.

With gratitude to the Lord and great joy we announce you the birth of our son and baby-brother

WILLIAM WALTER

Rev. and Mrs. D. C. Los
Marian
Joyce
Irene
Liesbeth.

Georgetown, Ont.
September 4, 1961.

Mr. and Mrs. John Yzerman announce the engagement of their daughter

MARGARET
to
Mr. HENK NYMEYER

Saturday the second of September, nineteenhundred and sixty-one. Galt, Ontario.

On Sunday, the first of October, 1961, we hope D.V. to celebrate the 25th wedding anniversary of our beloved parents

RINKE VANDERWAL
and
JELTJE VANDERWAL—VANDERWERF

"Thy Word is a lamp unto my feet, and a light unto my path."

Their thankful children:
Ken and Joanne VanderWal
Hilda and Albert Riddersma
Paul
Gertie Joanne
Abram Richard

Burlington, Ont.,
672 Wickens Dr.

On Sept. 16, 1961, the Lord willing, we hope to observe the 30th wedding anniversary of our parents:

DIRK P. DE RUITER
and
JACOBA N. DE RUITER—DIJKSHOORN

Their grateful children:
Dick & Jean de Ruiter
Lawrence & Nancy de Ruiter
Walter & Lydia de Ruiter
and grandchildren.

R.R. 1, Kerwood, Ont.

On Sept. 25, 1961, the Lord willing, we hope te observe with gratitude to our faithful God the 25th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

J. WESTERIK
and
G. WESTERIK, nee GERRITS

Their grateful children:
JoAnne and John
Alfred R. and John W.
William
George
Herman
Dianne

Reception 3 o'clock, R.R. 1, Zurich, Ont.

In een nimmer falend vertrouwen in haar Heer en Heiland is tot hoger heerlijkheid opgeroepen onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

SJOUKJE STORM—MOZES

op de leeftijd van 71 jaar.

"De Vrede des Heren gaat alle verstand te boven."

Brockville, Ont.:
R. Feenstra
T. Feenstra
kinderen en kleinkinderen.

Brockville, Ont.,
26 Augustus 1961.

New Brunswick

Zoekt U een Farm?

Er zijn nog verschillende goede farms tegen voordelige voorwaarden te koop in New Brunswick. Voor inlichtingen gelieve U zich te wenden tot:

TOM BROUWER
of
GEORGE VERSLOOT,
R.R. No. 3,
Keswick, N.B.

Namens de Emigratie-Commissie van de Christian Reformed Church.

Melkgeld tussen $ 1800 en $ 2300 per maand

Groot stenen huis, 9 kamers, van alle gemakken voorzien, beste barns, met een grote silo. Water in de barns. 44 melkkoeien, 12 kalveren, tractor, ploeg, enz. enz. Grote bulkkoeler, best melkcontract met een fabriek in Hamilton. Vraagprijs $ 69.000 met $ 20.000 down. Eén hypotheek, 6% rente, aflossing te regelen. 123 acres kleigrond.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E, Hamilton, Ont.
Bel LIberty 9-3894

Schoolbus

FOR SALE

1961 Mercedes Benz Diesel. 17,000 Miles, 20 seats, completely equipped. Reason for selling because it is too small for us.

Contact A. J. Klein, 19 Silverdale Drive, St. Catharines, Ont. (Phone WE 4-2728).

For sale: IN SARNIA, close to Chr. Ref. Church and school

3 BEDROOM HOME

Finished basement, fenced backyard. 4½% mortgage. Low downpayment if required. Richard Stienstra, 757 Sylvia Ave., ED 7-3366.

Vraagt Uw vrouw en kinderen om hun

PORTRET

als een bijzonder persoonlijk Kerstcadeau. Speciale Kerst-tarieven. Rudy Engel, Photographer, Clinton, Ont., 15A Victoria St., Lucan, Ont. Phone BA 7-4756.

NUTRI-BIO

Full and parttime

Men and Women

wanted across Ontario.

If you have a desire to work in your own community to earn a good income, write or phone to

ALBERT DE JONG
1152 Unsworth Ave.
Burlington, Ont.

Phone JA 9-3130 Hamilton, Ont.

Farm Bargain

150 Acre beef farm, good clay loam, spring pond, 2 miles off No. 11 Highway. Barn with steel stabling, hog pen, hen house. Large brick house with stone fireplace and bath. Asking only $ 19,000, with $ 5,000 down.

Dairy Farm - Orillia Area

1,000 lb. milk Base per day. 150 Acres clay loam, with fast running creek. Large L shaped barn, steel stable tie 60 head. New stable cleaner and cement barnyard. New slab silo 50 x 12. Milk house. Good brick 2 family home. Oil heated. On paved road, ½ mile off highway. First time this farm has been offered for sale. Asking $ 40,000, with terms.

Call Mr. Slessor or Mr. Gould at Barrie PA 8-5901.

Stoutt Agencies Limited
REALTORS
8 Collier Street, BARRIE ONT.

GEEN OOSTDUITSE VOETBALLERS IN NEDERLAND

Voetballers uit Oost-Duitsland wilden wel een partijtje voetbal spelen met voetballers in Nederland. Maar het feest gaat niet door.

De Nederlanders hebben aan de Oost-Duitsers de benodigde visa geweigerd, zodat de wedstrijd om het kampioenschap tussen Nederland en Oost-Duitsland, die op 1 October gespeeld zou worden, wel afgelast zal worden.

De weigering schijnt een direct gevolg te zijn van de toestand in Berlijn. De geallieerden hebben namelijk aan alle NATO-landen verzocht het verkeer uit Oost-Duitsland te beperken. Aan dit verzoek heeft Nederland als NATO-lid derhalve gevolg gegeven.

For Sale: Medicine Hat, Alta.

320 ACRES

Goed irrigation land met goede gebouwen, power, creek. 7 mijl van City. Voor meer inlichtingen schrijf Casey Aasman, Box 94, Medicine Hat, Alta.

Een nieuw Damesweekblad

Voor het eerst in de geschiedenis van Nederland bezit de protestants christelijke vrouw in "PRINSES" haar eigen damesweekblad.

Ook U, hier in Canada, zult ongetwijfeld willen genieten van de rijke inhoud van dit zeer aantrekkelijke blad.

De abonn. prijs bedraagt $ 10.00. Abonnementen kunnen worden opgegeven bij de administratie in Canada:

Book and Magazine Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North,
Hamilton, Ont. Phone JA 2-1234

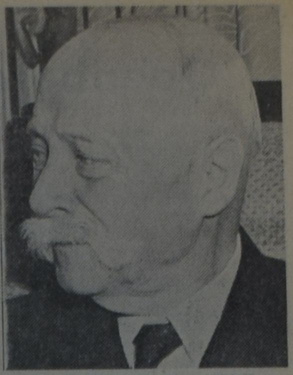

Prof. Mr. GERBRANDY OVERLEDEN

Prof. Mr. P. S. Gerbrandy, voormalig minister-president, lid van de Tweede Kamer en Minister van Staat, is 7 September j.l. in zijn woning in Den Haag overleden. Prof. Gerbrandy is 76 jaar geworden.

Gevraagd: In Ontario, voor direct

EEN ERVAREN BAKKERSKNECHT

Goed loon. Box No. 1408, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Bewaar dit!

BEKENDMAKING

Ondergetekende heeft vanaf 12 September zijn

Kapperszaak

gevestigd in

BRAMPTON

21 Queen Street East
(MILLER'S BARBERSHOP)

Tevens voor Uw gemak blijft de zaak in Norval open de gehele dag 's Maandags en 's avonds van 7—9. Vrijdagsavonds gesloten.

Beleefd aanbevelend,
Uw Hollandse Kapper,
W. VENEMA.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee

Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939

GEORGE LUNSHOF

KOOPS GEZELSCHAPSREIZEN

VOOR UW FAMILIE UIT HOLLAND

hebben wij weer een SPECIALE GROEPSREIS met de Rijndam van 25 April 1962 naar Montreal.

Dit wordt onze zesde groepsreis onder de ervaren leiding van de bekende reisleidster

MRS. C. RIBBIUS

Passagiers worden in Holland persoonlijk door de reisleidster bezocht en met alles geholpen. Geleide tot de plaats van bestemming, ook naar de West.

Retours: 10% korting, geldig voor 12 maanden. Datum van terugreis kan later in Canada bepaald worden.

Betaling in Holland en Canada mogelijk. Vraagt volledige inlichtingen zonder enige verplichting.

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

BOX 307 - 543 BRANT STREET - BURLINGTON
Open Maandag tot Vrijdag tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.
Telefoon Burlington: NE 4-1813; Toronto WAlnut 2-6413.
Voor spoedgevallen 's nachts en Zondags: NElson 4-8464.

Welk net Nederlands sprekend meisje

zoekt

GRATIS KOST EN INWONING

in mooi, centraal gelegen deel van Toronto in een Nederlands gezin, in ruil voor lichte huishoudelijke hulp en babysitting. Brieven onder nr. 1409, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

130 ACRES DAIRYFARM MET MELKCONTRACT

MOET WEGENS ERNSTIGE ZIEKTE ZO SPOEDIG MOGELIJK WORDEN VERKOCHT

Indien U naar een GOEDE DAIRYFARM MET VEE EN MACHINES zoekt, wacht dan niet te lang deze farm te komen bezien. De prijs is om bovenstaande reden STERK VERLAAGD van $ 50.000.— tot SLECHTS $ 40.000.— en de eigenaar is bereid zelf de hypotheek te verstrekken à 6%, met zeer gemakkelijke afbetalingen.

Het downpayment kan onderling worden geregeld en ELK OFFER WORDT DOOR DE FARMER IN OVERWEGING GENOMEN.

Doch de koper moet een vakbekwaam en betrouwbaar persoon zijn.

Het huis is voorzien van badkamer en gasfurnace. Heet en koud stromend water.

Er is een ouder type barn, nieuw melkhuis met bulkcooler en andere bijgebouwen. Prima machines. 20 Melkkoeien en 8 stuks jong vee. De melkcheque varieert tussen $ 500.— tot $ 600.— per maand. De farm is vele jaren in dezelfde familie, doch de eigenaar heeft geen opvolgers.

Desgewenst kunnen wij U helpen bij het financieren van Uw downpayment.

Maak even een afspraak met ons per telefoon of per brief, opdat wij U deze farm kunnen laten zien en alles verder met U kunnen bespreken.

K. KRAAY, Real Estate Broker

15 King Street ST. CATHARINES, ONT. Tel.: MU 5-4245
Huis adres: 2 Juliana Crescent. Tel.: WE 4-1813.

This is one of the many fine illustrations in

YOUTHFUL OUTLOOK

The new Christian Youth Magazine in the English language

- Inspiring Articles
- Interesting Features
- Discussion Personal Problems

Subscription price only $3.00 per year

Calvinist-Contact subscribers this year only $1.00

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 34, Station B,
HAMILTON, ONT.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Owen Sound, Ont., en te Fort William, Ont., J. Kuntz te Orillia, Ont.

als Minister of Evangelism te Midland Park, N.J., Cand. Henry Vellinga.

te Brockville, Ont., Rev. W. D. Buursma van Munster, Ind.

Aangenomen

naar Kingston, Ont., als Home Missionary voor Frederecton, N.B. Cand. D. Lieverink.

naar Burdett, Alta., Cand. J. W. Jongsma.

Bedankt

voor Telkwa—Smithers, B.C., Cand. D. Lieverink.

Tweetal

te Edson, Alta., Rev. P. Dekker voorheen Missionary in Niagaria en Rev. M. Gritters voorheen Prot. Ref. te Bellflower, Calif.

CAN. REF. CHURCH

Beroepen

te Brampton, Ont., Rev. S. Cnopsen of Grand Rapids, Mich.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te London,—Mitchell, Ont., K. J. Velema te Hoogeveen (Nederland).

VERZOEK OM MEDEWERKING

Mogen wij kerkeraden en predikanten verzoeken ons dadelijk in te lichten omtrent het beroepingswerk? Onze lezers hebben veel belangstelling voor deze rubriek, die echter alleen actueel kan blijven indien wij op de hoogte worden gehouden.

Red.

NIEUWS UIT DUNCAN, B.C.

Vrijdag, 1 September was professor H. Van Riessen in ons midden. Rev. Popma opende de bijeenkomst.

Mr. Ary de Jong, secretaris van ARSS, chapter B.C., gaf een korte uiteenzetting over het streven van de vereniging, n.a.v. de nieuwe constitutie.

Prof. Van Riessen behandelde het onderwerp "Algemeen of Christelijk". Beide punten werden door de spreker uitvoerig behandeld en duidelijk toegelicht. De zo menigmaal dood verklaarde antithese is er vanaf de zondeval geweest en zal er blijven tot de voleinding der wereld. Ook het humanisme werd door de spreker van de hand gewezen omdat het probeert een middenweg te zoeken tussen ja en neen. Van elk terrein des levens zegt Jezus "Mijn".

Spreker heeft helder uitééngezet wat de erkenning van het Koningschap van Jezus Christus inhoudt.

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen werd een ruim gebruik gemaakt. Ze werden door de spreker uitvoerig beantwoord.

Rev. Schalkwijk wees in zijn slotwoord op het belang van wetenschapsbeoefening voor het Calvinisme. Hij constateerde, dat de belangstelling voor de association nog steeds toenemende was op Vancouver Island en riep de vele aanwezigen op het streven naar een Canadese Christelijke Universiteit krachtig te blijven steunen.

Alvorens de lange thuisreis te ondernemen, werden de aanwezigen uit Victoria en Port Alberni verkwikt door koffie en gebak.

V.

CEYLON

In een artikel in *The Herald*, het orgaan van de Dutch Reformed Church of Ceylon, stelt Ds. R. S. Greenway voor de naam van zijn kerk te wijzigen.

De naam *Dutch* Reformed Church of Ceylon (Nederlandse Gereformeerde Kerk van Ceylon) stamt nog altijd uit de tijd dat Ceylon een Nederlandse kolonie was. Nu spreekt niemand meer Nederlands, al herinneren vele namen nog wel aan de Nederlandse afkomst. Maar het handhaven van het woord *Dutch* in de naam heeft geen zin. De Ceylonizatie van de godsdienst is bezig zich te ontwikkelen. Het is het doel van de regering en het verlangen van de meerderheid van het volk dat wat voor overblijfselen van het kolonialisme er nog worden gevonden, moeten worden opgeruimd en dat de godsdienst even goed als alle andere zaken volkomen Ceylonees behoort te worden.

Andere kerken hebben zich reeds aan de gewijzigde toestand aangepast. De "Kerk of Engeland" is de "Kerk of Ceylon" geworden. De Presbyterianen noemen zich "De Presbyteriaanse Kerk van Lanka" en de Baptisten hebben zelfs een Sinhalese naam aangenomen. Als de Dutch Reformed Church zijn leden, die besloten hebben in Ceylon te blijven, wil behouden, zal deze kerk de feiten moeten erkennen en zich aan de gewijzigde omstandigheden moeten aanpassen.

(ICN)

DE WENNER-GREN BELANGEN IN BRITS COLUMBIA

In Vancouver is bekend gemaakt dat de provincie Brits Columbia de British Columbia Electric Company heeft overgenomen. Dit houdt tevens in dat de plannen voor het energie project van de Peace River Development Co. door de provincie Brits Columbia zullen worden uitgevoerd, waardoor de belangen van de Zweedse financier Wenner-Gren in deze provincie aanzienlijk zullen worden gereduceerd.

Het Peace River project, ter waarde van 638 miljoen dollar, behoorde tot de meest spectaculaire plannen van de Zweedse onderneming. Het was in tal van opzichten het kernplan voor de voorgestelde spoorlijn en het programma ter ontwikkeling van mijn- en bosbouw in het hart van Brits Columbia.

Thans resteren nog de Wenner-Gren Development Co. en de Pacific Northern Railway Co. De eerstgenoemde maatschappij werd gevestigd toen aan de Wenner-Gren groep concessies werden verleend voor de exploratie en de ontwikkeling van grote gebieden in het binnenland van Brits Columbia.

De tweede onderneming beoogde een spoorlijn aan te leggen over een afstand van 700 mijl van Prince George naar de grens van Yukon. Hiermede zou een bedrag van 300 miljoen dollar gemoeid zijn, maar men is nog niet gereed gekomen met de eerste onderzoekingen.

Wenner-Gren was ermede akkoord gegaan een begin te maken met de aanleg van de spoorlijn omstreeks 30 Juni 1960. De vorige maand heeft de maatschappij aan de regering medegedeeld dat dit najaar een begin zal worden gemaakt met het vrijmaken van een gebied van 100 mijl van Summit Lake naar het noorden.

De Wenner-Gren B.C. Development Co. heeft geen plannen bekend gemaakt voor exploraties van enige betekenis. Aangenomen wordt dat de maatschappij claims heeft op mineralen, die tijdens onderzoekingen zijn aangetroffen in de noordelijke Rocky Mountains, over een gebied van 40.000 vierkante mijl.

Premier Bennett van Brits Columbia heeft medegedeeld dat de overname van het Peace River project geen invloed zal hebben op het spoorwegplan van Wenner-Gren, maar dat wel wordt verwacht dat Wenner-Gren voortgang maakt met de aanleg van de spoorlijn of zich anders terugtrekt. Zonder een spoorlijn in het geïsoleerde gebied waar Wenner-Gren B.C. Development Co. claims heeft op bodemschatten, is er weinig kans dat een commerciële exploitatie te verwezenlijken is.

JOHN SAKES
Uw Hollandse Kapper
Voorheen Stoney Creek op Hwy. 8.
Nu Hwy. 8 West van Grimsby.
Hoek Oaks Road, ½ mijl ten O. van Slesser's Motors, Mountain zijde.
100% Service Tel. WH 5-2520

Horlogemaker
J. SNIEDER
STATION ST., SMITHVILLE
Telephone WAlker 6-7372
Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.
Hamilton Tel. nummer LI 5-2500.

De beste pepermunt is nog steeds King!
Vertegenwoordigers:
Peter Miedema Co. Ltd.
LONDON, ONT.

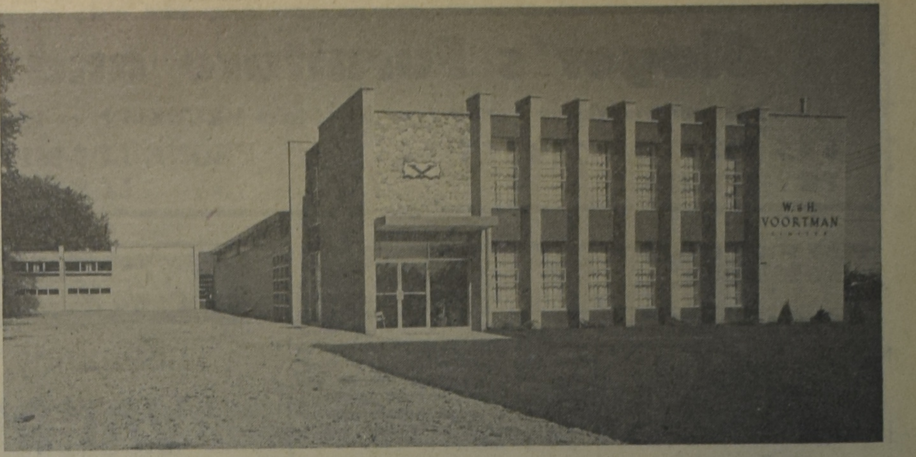

Wat courage vermag

Het begon maar zo heel bescheiden. Het woord "schuur" is eigenlijk nog te veel, vier muren en een dak was al. Maar het was een begin van een onderneming, die thans een goede bekendheid geniet in heel Canada, "from coast to coast".

Er zijn in die begintijd wel mensen geweest, die het hoofd hebben geschud en tegen elkaar hebben gezegd: "Als dat maar goed gaat." Zij waren beiden nog zo jong, Bill en Harry Voortman. De een was 19 en de ander 17 jaar. Het komt niet veel voor, dat jongemensen op die leeftijd in staat zijn een zelfstandig bedrijf op "poten" te zetten.

Nu, het is goed gegaan en het duidelijkste bewijs is wel het nieuwe gebouw, dat zij kortgeleden in gebruik hebben genomen aan de King Road te Burlington.

Het was in 1951 dat de gebroeder W. en H. Voortman een kleine bakkerij openden aan de Wilson Street te Hamilton. Het bakken zelf was voor hun niet vreemd, maar Canada was wel een vreemd land. En de klanten moesten nog gezocht worden. Pumpernickel (wat in het Nederlands roggebrood heet) en honey cake (de Nederlandse ontbijtkoek) waren de eerste producten. Begrijpelijk dat het eerste afzetgebied onder de toen nog niet zo talrijke Nederlanders in Canada werd gevonden. Maar dat heeft toch niet zo lang geduurd. Ook Canadezen bleken een voorkeur te hebben voor dit Nederlandse produkt. Vandaar dat al spoedig het hokje in Wilson Street te klein bleek en men een grotere werkruimte vond en betrok in Young Street.

Echter, de gang zat er toen al een beetje in. Het duurde slechts enkele jaren, toen ook Young Street te benauwd werd. Niet dat alles zo op rolletjes liep. Verre van dat. Bill heeft Harry wel eens aangekeken en Harry heeft Bill wel eens gevraagd hoe alles toch op z'n pootjes terecht zou komen. Maar ze hebben doorgezet, — en ze zijn geslaagd!

Ht plan begon te rijpen om zelf een gebouw neer te zetten, dat ruimte genoeg zou bieden om althans voorlopig de groei van het bedrijf op te vangen. Er werd gerekend en getekend, gewikt en gewogen — en er was gebed en vertrouwen. Zo kwam het gebouw aan de Enfield Road te Burlington klaar. Ovens werden overgebracht en nieuwe ovens werden gebouwd en men dacht dat voor de eerstvolgende jaren het ruimteprobleem was opgelost. Dat was in 1956.

Harry Voortman

Bill Voortman

Jaren duren kort, vooral als men leeft in een bedrijvige omgeving als Voortman's Bakery. Na drie jaar was het duidelijk, dat ook Enfield Road niet bij machte zou blijken om de vaart en ontwikkeling van dit bedrijf bij te houden. Men kocht een groot lot. Men liet een plan ontwerpen dat rekening hield met verdere groei en het resultaat is dat aan de King Road nu een gebouw is verrezen, dat niet alleen zeer smaakvol is ontworpen, doch dat tevens een waardige vertolking is van wat volharding en ondernemingsgeest vermogen.

Het gebouw staat er nog wat eenzaam. Naar die zijde is de stad nog niet uitgegroeid, maar dit is slechts een kwestie van tijd. Het zal niet zo lang meer duren of ook daar zullen Hamilton en Burlington elkaar ontmoeten en zullen er woon- en industriewijken verrijzen. Maar Voortman's staat er nu al reeds als een voorspelling en een uitdaging van wat komen gaat. Aan de voorzijde bevinden zich de keurig ingerichte kantoren. Daarachter ligt de grote bakkerij. Het geheel is zo ingericht dat de grondstoffen aan de voorzijde van het gebouw ingebracht kunnen worden. Daarna worden ze verwerkt totdat aan de linker zijvleugel het gereed produkt verzonden kan worden. Uiteraard is dit gereed produkt niet beperkt gebleven tot pumpernickel en honey cake. Dit is trouwens al lang geen geheim meer. Immigrant en Canadees kennen de lange lijst van de goede bakkerijprodukten nu wel, die de gebroeders Voortman op de markt hebben gebracht.

Christen zakenmensen, die in een vreemd land een zodanige prestatie hebben geleverd, zijn een woord van hartelijke gelukwens voor de toekomst en een woord van waardering voor hetgeen tot nu toe is bereikt ten volle waard.

TWEEDE NEDERLANDSE BAZAAR IN TORONTO

Men verzoekt ons het volgende te willen mededelen:

Drie maanden geleden heeft het Bazaar Comité de dag van 7 October vastgesteld voor de tweede Nederlandse Bazaar in Toronto, teneinde kerstgeschenken aan behoeftige Nederlandse gezinnen te verstrekken.

Nu, nog slechts een maand van die datum verwijderd, komen wij met verdere gegevens voor de dag. Het Comité heeft gedurende de zomermaanden n.l. niet stilgezeten en het hoopt vurig, dat het U iets van het eigen enthousiasme kan overdragen door U de laatste ontwikkelingen te onthullen: Allerlei Nederlandse groeperingen doen actief mee aan de opzet van de bazaar. Vele zakenlieden helpen met goederen. Het Comité heeft een goochelaar en een accordeonist weten te strikken, heeft van 2—5 thee en limonade georganiseerd, van 5—8 erwtensoep met broodjes (zo lang de voorraad strekt!) en voor de avond koffie met misschien iets echt Hollands (wat, verklappen we nu nog niet); dit alles om Amerikaanse verkopingen enz. in een gezellige sfeer te houden.

Alle huisvlijtartikelen zijn bijzonder welkom: theemutsen, placemats, wandkleedjes, pyamazakken, kindergoed, gebreid of genaaid (geeft U s.v.p. duidelijk de maat aan?), wollen wanten.

Sieraden en dergelijke gaan altijd goed op een bazaar.

Boeken en tijdschriften hebben de vorige keer maar liefst $ 100 opgebracht.

Wat U ook hebt of gaat maken, zoudt U het uiterlijk 1 October aan een der onderstaande adressen willen bezorgen? Dan vindt U Zaterdag 7 October alles keurig geëtaleerd in de North Toronto Memorial Gardens, 180 Eglinton Avenue West, waar U tussen Yonge Street en Avenue Road voldoende parkeergelegenheid zult vinden. De toegang is vrij!

Scarborough: D. Hiel, 8 Barrymore Road, Tel. AM 7-3521; I. Reitsma, 740 Kennedy Road, Tel. 757-1281.

East York: W. de Groot, 994 Coxwell Avenue, Tel. HO 1-7051.

Don Mills: J. Mesritz, 8 Hirondelle Place, Tel. HI 7-5002.

Downsview: F. Jensma, 33 Bombay Avenue, Tel. ME 3-4235.

Willowdale: G. Smit, 149 Drewry Avenue, Tel. BA 5-2055.

Toronto: H. Drielsma, 409 Briar Hill Avenue, Toronto 12, Tel. HU 7-2593; A. de Hullu, 135 Roxborough Drive, Toronto 5, Tel. WA 5-7478; P. de Brueys, 627 Bathurst Street, Toronto 4, Tel. LE 6-5370; C. Kool, 296 High Park Avenue, Toronto 9, Tel. RO 6-9694; J. T. H. van Leeuwen, 253 Berry Road, Tel. 255-9964, Toronto 18.

Weston: M. Coopman, 74 Sabrina Drive, Tel. CH 4-9867; J. Steenhof, 43 Crane Avenue, Telefoon CH 1-0811.

Rexdale: J. Bayens, 17 Alhart Drive, Tel. CH 1-6921.

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
Certified Public Accountants
112 Bond Street
TORONTO, ONT.
EM 6-4147

Wilt U **REIZEN? VAREN? VLIEGEN?**
GUIDE TRAVEL BUREAU
geeft U gaarne volledige inlichtingen.
Office 39 King Street — Aylmer
Huisadres 81 South Street (East)
Phone voor OFFICE èn Privé adres 1152

Slager's Furniture and Appliances Ltd.

is het juiste en voordeligste adres voor Kwaliteits MEUBELEN en Electrische Artikelen. Komt eens vrijblijvend kijken!

645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 9-9810, LI 9-9610 — HAMILTON, ONTARIO

PIET KUIPERS — JOOP DE HAAS

PLAN VOOR TELEFOON SATELLIET

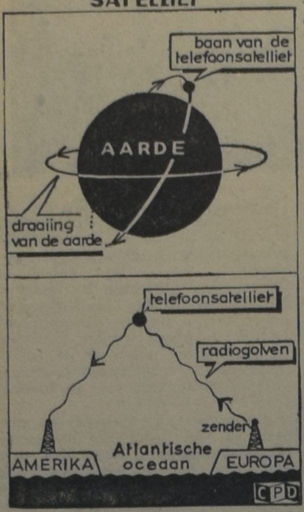

KOMT ER DIT JAAR NOG EEN TELEFOONSATELLIET?

Dit jaar nog hoopt de American Telephone and Telegraph Company, een communicatiesatelliet te lanceren. Men heeft de regering reeds om toestemming tot het lanceren verzocht.

De telefoonmaatschappy is voornemens om met behulp van een dergelijke communicatiesatelliet, telefoongesprekken tussen Amerika en Europa te doen voeren.

Mogelijk kan er ook gebruik van worden gemaakt voor de televisie. De ontworpen telefoonsatelliet is ca. 1 meter in doorsnede en weegt ca. 60 kilo. Het oppervlak van de satelliet bestaat voor meer dan de helft uit zonlichtcellen, waardoor men de satelliet van de benodigde energie denkt te voorzien, voor het werk dat er van deze satelliet wordt gevraagd. Een paar antennes aan de satelliet moeten voor de verbinding met de aarde zorgen.

Men verwacht dat men 4x per dag ca. een half uur van de satelliet gebruik kan maken. Het ligt in de bedoeling om de telefoonsatelliet op een hoogte van ca. 2000 mijl rond de aarde te laten draaien. Het moet mogelijk zijn om ca. 68.000 woorden per minuut door de electronische uitrusting van de satelliet te laten ontvangen en te doen uitzenden, er kunnen dus gelijktijdig meerdere gesprekken worden gevoerd. Een dergelijk telefoonsatelliet zal een grote stap voorwaarts betekenen in de verbindingen tussen de continenten. Men kan dan immers zonder de hulp van een kabel telefoneren.

Dr. Killingsworth, de vice-president van de American Telephone Co., heeft goede hoop op het verlenen van een toestemming en wil, na de lancering van de eerste telefoonsatelliet, met spoed komen tot een heel net van dergelijke satellieten.

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

NEW from Tellyboy!

This handy attractive canister

*YOURS for only 35¢ and 8 Tellyboy "top seals"

* A Tellyboy exclusive! Air tight kitchen canister keeps food fresh as the day you bought it.
Yours — a 75¢ value for only 35¢ plus 8 Tellyboy "top seals" sent to you prepaid by VAN'S Importing Ltd.
Ask your dealer for Tellyboy Egg Rusks made by the well known BOLLETJE Factory.
For Tellyboy Canister — send to: —
VAN'S IMPORTING LTD., Box 826, Hamilton, Ont.

Tellyboy egg rusks

VAN DELFT'S
Book en Gift Shop
Het vanouds bekende adres voor al Uw Boeken, Bijbels, Kinderbijbels, Gramofoonplaten, Koormuziek, Muziekboeken, Losse Orgelmuziek, Voordrachten, Samenspraken, Toneelstukken, Hollandse Dam- & Schaakborden, Schaakstukken, Luxe Artikelen.
AND
WOODEN SHOE CONFECTIONERY
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Phone JA 8-1932

WAAROM was het een mooie bruiloft!

Omdat vader voor deze mooiste van alle dagen had gespaard bij de Bank of Nova Scotia met het persoonlijke beleggingsplan met levensverzekering. Bepaalt Uw doel — bereikt hèt met maandelijkse stortingen — ontvangt al Uw spaargelden terug met een bonus in geld. Spaart voor de bruiloft van Uw kind en al de dingen die U nodig hebt bij de Bank waar Uw kennissen naar toe gaan.

PSP zal uw plannen doen verwezenlijken

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

LICHT en STERK is AL ons WERK
WALINGA'S BODY AND COACH CO.
CARROSSERIEEN VOOR ELK DOEL, van Aluminium, Staal of Hout, waaraan U de hoogste eisen kunt stellen, worden door ons gebouwd in elke gewenste afmeting.
VERTEGENWOORDIGERS VOOR:
De beroemde Edbro hydraulische kip-installatie, waaronder ook de z.g.n. "zij-kippers",
De Godfrey pneumatische graanlossers,
en de Pamco auger-systeem.
Tevens CARROSSERIE REPARATIE en CHASSIS VERLENGING.
Stelt U voor nadere informatie in verbinding met
Walinga's Body and Coach Co.
P.O. Box 638 — FERGUS, ONT. — Tel. 958

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

Verdien een boek

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze lijst van Premieboeken

Voor 1 abonnee:

MET ENGELS DE WERELD IN.

Ook als premie beschikbaar een van de volgende "Pocket books" uit de z.g.n. Boeketreeks van Uitgeverij J. H. Kok.

DE HUMOR VAN DE BIJBEL — Ds. Okke Jager
DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID — Dr. B. Wielenga.
HERLEEFD VERLEDEN door Prof. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 1
Herdruk volgens de oorspronkelijke uitgave van Jacob en Pieter Keur. 254 bladzijden.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2. 157 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK — Dr. R. Schippers.
VERLEIDENDE GEESTEN — Ds. A. B. W. M. Kok.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
LUTHER'S WERKEN.
DE CHRISTINNENREIS — John Bunyan.
MENSEN RONDOM JEZUS — Dr. J. H. Bavinck.
MOEILIJKE KINDEREN.
HEL EN HEMEL VAN DACHAU — Ds. J. Overduin.
HET EVANGELIE VAN THOMAS — Dr. R. Schippers.

Voor 2 abonnees:

GRINT — S. P. Akkerman.
DE WONDERWERELD DER BIOLOGIE — Dr. W. M. Kruseman.
NEDERLAND ZOALS HET WAS — ZOALS HET IS — W. W. Reys.
DE WONDERWERELD DER BEELDENDE KUNST — P. W. J. Steinz.

Voor 3 abonnees:

LANDVERHUIZERS, door P. J. Risseeuw.
Trilogie in één band. 1. Vrijheid en brood
2. De huilende wildernis
3. Ik worstel en ontkom

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door:
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:
Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:
....
....